

universitātes avīze

11 numurs
Otrdiena, 9. marts

Jauna tikšanās vieta –
LU gaismas kolonna
izstādē "Skola 2004"
- 3.lpp.

Uz š. g. 1. janvāri LU
studējošā kredītu
saņēma 11,3 % no
LU kopējā pilna laika
studējošo skaita - 2.lpp.

Eiropā pazīstamā
Skandināvijas rapmetal
grupa "Clawfinger" Radio
NABA studijā - 11.lpp.

Daži latvieši ir par krieviem*

Ko par izglītības reformu domā potenciālie Latvijas
augstskolu studenti, šobrīd krievvalodīgie skolēni, kas
mācās Rīgas skolās ar krievu mācību valodu?

GITA LIEPIŅA,
"Universitātes Avīze"

LU SZF Socioloģijas maģistra pro-
grammas 2. kursa studente OLGA
PISARENKO šobrīd raksta maģistra
darbu "Latvijas krievu identitāte"
ar mērķi pierādīt, ka Latvijas krievi
veido atsevišķu, ļoti specifisku
grupu, kas nelīdzinās ne latvie-
šiem, ne arī Krievijas krieviem. Šā-
jā reizē ko sīkāk uzzināsi par Ol-
gas pirms diviem gadiem veikto
pētījumu bakalaura darba "Rīgas
krievvalodīgo skolēnu akulturāci-
jas stratēģijas mazākumtautību
izglītības reformas kontekstā" ie-
tvaros. Toreiz, aptaujājot 7. klases
skolēnus, kas saskaņā ar mazā-
kumtautības izglītības reformu šo-
gad vidusskolā pirmie sāks māci-
ties latviešu valodā, atklājās no
politiskajiem lozungiem atšķirīgs
viedoklis.

Šobrīd abas puses jūtas apdraudētas un darbojas pašsaglabāšanās instinktu
vadītās," skaidro LU studente un turpina, "tas ir ļoti bīstami, jo viss, kas skai-
tās dabiski, viegli var pārvērsties par kaut ko mežonīgu un nekontrolējamu

► Midus lapa

Viņš ir pret

Lieldienu brīvdienu likvidēšanu un
dienesta viesnīcu samaksas paaugstināšanu!

BARBA MEDNE,
LU EVF Studente

Divdesmit divus gadus vecs. Ne-
precējies. Nāk no labas ģimenes.
Viņa mājas ir Liepājā. Šobrīd dzīvo
studentu kopmītnēs. 4. kursā studē
jurisprudenci. Strādā Latvijas Re-
publikas Saeimā. Un jau pāris
nedēļas ir jaunievēlētās Studentu
padomes priekšsēdētājs. No ie-
priekšējiem priekšsēdētājiem viņu
atšķir māka izveidot labu koman-
du un prasme veiksmīgi ar to sa-
strādāties. Pasniedzēji viņu rakstu-
ro kā apzinīgu, mērķtiecīgu un
erudītu studentu. Iepazīstieties –
jaunais LU SP priekšsēdētājs IVARS
LUKAŠEVIČS.

Tevi ievēlēja ar 31 balsi "par".
Vai tu zini, konkrēti kuri bija tie
seši LU SP locekļi, kas balsoja
"pret", un vai tev vispār ir svarīgi,
ar cik balsīm "par" vai "pret" tu
tīc ievēlēts par jauno LU SP
priekšsēdētāju?

LU SP ienācu jau tad, kad studēju

vēl tikai pirmajā kursā. Viens nopietns
puišis no Liepājas, spēlējot kopmītnēs
kārtis, piedāvāja man kandidēt viņa
sarakstā. Toreiz mācījos politologos.
Pateicoties šim sarakstam, es tiku
ievēlēts LU SP. Pirmo gadu nesapratu
nekā no tā, kas tur notika. Līdzīgi, kā
tas notiek ar daudziem arī tagad, es
gāju uz LU SP sanāksmēm un vien-
kārši klausījos, ko citi runā. Sa-
draudzējos ar juristiem un tagad arī
studēju tieši šajā fakultātē. Pagājušajā
gadā tiku ievēlēts par LU SP Kultūras
komisijas vadītāju.

Esmu *pie dzīvoties* trīs LU SP
priekšsēdētājus, un ne ar vienu no
viņiem neesmu īpaši labi sadzīvojis.
Vienmēr ir bijis tā, ka uz priekšsēdē-
tāja amatu ir kandidējuši divi cilvēki, un
es parasti esmu bijis tā pusē, kuru ne-
ievēl. Runājot konkrēti par līdzšinējo
LU SP priekšsēdētāju Pēteri Jurčenko
– viņš daudzas lietas vienkārši nedarī-
ja. Piecu baļļu sistēmā viņam varētu
likt divi ar krustu. Tāds *bardaks*, kāds
LU SP ir atstāts pēc viņa...

Es melotu, ja teiktu, ka man nav
svarīgs balsu skaits, kas tika atdots

par mani. Es ne-
biju domājis, ka
būšu vienīgais
kandidāts un par
mani balsos tik
daudzi. Vēl nede-
ļu pirms vēlēšanām
LU SP ik pa brīdim
uzpeldēja runas
par Pētera otr-
reizēju kandidē-
šanu, taču beigās
viņš laikam
tomēr kaut ko
saprata. Manup-
rāt, iepriekš ne-
darbojoties LU
SP, cilvēks ne-
var atnākt un
pēkšņi kļūt par
tās priekšsēdē-
tāju. Pēteris pagā-
jušajā gadā to ti-
piski pierādīja.
Pirms kļuva
par LU SP

► Midus lapa

GITA LIEPIŅA,
numura redaktore

“Te jūs traucē” vietā, zvanot svešiniekiem, turpmāk teikšu “Mans vārds ir un es vēlos”! Vēl vienas savā vēderā “iestūkētas” bulciņas vietā aizstaigāšu līdz parkam un paba-rošu ar to pīles!

“Nevaru, negribu, tas mani neinteresē un man tam nav laika” uz vienu mēnesi nomaiņišu pret “varu, vēlos, tas man šķiet interesanti un esmu tam izbrīvējis laiku”! Brīvdienās atslēgtā telefona vietā jau šo piektdien uzacināšu pie sevis ciemos tos, kas nezina manas mājas adresi!

“Dari kā gribi, man vienalga” no šī brīža aizstāšu ar “man ir svarīgi, kā tieši tu domā to darīt”! Katrām trijam, kādu aizskarošām, uzjautrināšanās reizēm preti likšu vienu privātā divvientulībā saprotošu paklusēšanu!

Savas pārdomas “cik gan pārguris es šobrīd jūtos” tūlīt pat pārtraukšu, pajautājot kādam “kā tu šobrīd jūties”! Kārtējo sev adresēto lūgumu izdarīt to, kas “pēc definīcijas” man nebūtu jādara, uztveršu kā nevis izmantošanu, bet uzticēšanos!

Ticēšu, ka citu “tu šodien labi izskaties” ir nevis glāmi, bet patiesība! Uz brīdi aizvērsu acis, lai, atverot tās, atkal kaut ko ieraudzītu savādāk nekā tas ir patiesībā!

universitātes avīze

Latvijas Universitātes izdevums
Iznāk kopš 25.09.1922.
Adrese: Raiņa bulv. 19 -127,
Rīga, LV - 1586
Tālrunis: 7034328
Fakss: 7034438
E-pasts: luua@lu.lv

NUMURA REDAKTORE:

Gita Liepiņa,
e-pasts: Gita.Liepina@lu.lv

ZIŅU REDAKTORE:

Inese Apse,
e-pasts: Inese.Apse@lu.lv

ŽURNĀLISTE:

Anda Lase,
e-pasts: Anda.Lase@lu.lv

MAKETĒTĀJS:

Guntars Stepāns,
e-pasts: Guntars.Stepans@delfi.lv

FOTOGRAFĀS:

Toms Grīnbergs,
Tālrunis: 7034383,
e-pasts: Toms.Grinbergs@lu.lv

Iznāk katru otro otrdienu.
Reģistrācijas oplineca nr. 535.
© Pārpublicēšanas un citēšanas
gadījumā atsauce uz “UA” obligāta.

www.lu.lv/ua

Runāšana gandrīz līdz ģibonim

ANDA LASE,
“Universitātes Avīze”

Ilggadējai Bioloģijas fakultātes pasniedzējai, Cilvēka un dzīvnieku fizioloģijas katedras vadītājai, docentei AUSMAI ILZIŅAI šogad aprīt 70 gadu. Pasniegusi dienas, vakara un neklātienes studentiem, paralēli turpinājusi izstrādāt arī zinātnisko darbu. Piedalījies zinātniskajās ekspedīcijās Vidusāzijā, Gruzijā, Urālos, Kirovas apgabālā, Vjatkā. A. Ilziņa bija iemīļots cilvēks gan katedrā, gan studentu vidū.

Atbildot uz jautājumu par zinātnes specifiku padomju laikos, A. Ilziņa atzina, ka smieklīgi likās perspektīvie plāni 10-15 gadiem uz priekšu. Ļoti daudzi svarīgi papīri tika aizpildīti vienkārši vakaros mājās, izgudroti, *debesis skatoties...* Tajos laikos bija

gadskārtējā atskaite – drukāta grāmatiņa uz 50 lapām. Ar katram mācību priekšmetam vajadzēja pilnīgu konspektus, kur būtu minēti visi uzskates līdzekļi, kas nepieciešami katrai nodarbībai. A. Ilziņa atcerējās, ka padomju laikiem bija arī savas priekšrocības. Ne docētājiem, ne studentiem nebija problēmas apgūt jebkuru metodi kādā no laboratorijām. Ceļš bija lēts, vīzas nevajadzēja, kolēģi Krievijā bija atsaucīgi. Katedrai tad bija ļabi sakari ar Krievijas un vēlāk ar PSRS vadošajiem zinātniskajiem centriem Ļeņingradā, Maskavā, Novosibirskā. Vienīgā problēma bija ar literatūru no rietumiem, pieejami bija tikai referatīvie žurnāli, no kuriem varēja nojaust, ka piemēram, par mikroelementiem tiek izstrādāts darbs arī Japānā vai Somijā. A. Ilziņa atzīst, ka brīvajā Latvijā izdevās maz pastrādāt, un izsaka pārlicību, ka tagad ir mazāk birokrātijas, vairāk informācijas, bet iespējas ierobežo naudas

trūcums. Vaicāta par darbu ar studentiem, pasniedzēja atzīst, ka vieglāk bijis strādāt ar dienas nodaļu – labāks ritms, biežāki kontakti. Strādājot ar neklātniekiem, veidojās liela pārslodze, jo bija latviešu un krievu plūsmas, katrā vairākas grupas. Sesiju laikā nācās strādāt no astoņiem rītā līdz desmitiem vakarā. A. Ilziņa atceras – tā kā anatomijas lekcijas un praktiskie darbi būtiski neatšķirās, tad bija runāšana gandrīz līdz ģibonim. Pasniedzēja gan saka, ka daudzi neklātnieki bija prātīgāki, ieinteresētāki, daudzi bija beiguši medicīna skolu vai jau strādāja kā bioloģijas skolotāji. Katrā ziņā, studentu vakarnieku darbu un mācību ritms bija ļoti saspringts. A. Ilziņa atzīst, ka mazā fakultātē darba ēnas puse ir tā, ka nav, kas dublētu tavu priekšmetu. A. Ilziņa atzīst, ka viņas disertācija, kuras tēma skāra ekoloģiskās fizioloģijas jomu, būtībā izstrādāta gadus 30 par

Ausma Ilziņa

agru, šodien tēma būtu topā. Izstrādājot disertāciju, ekspedīcijās tika iegūti liels faktu materiāls no rajoniem, kas pārbagāti ar dzīvudrabu, mangānu. Šodien, kad pieaug udeņu piesārņojums, būtu interesanti salīdzināt datus. A. Ilziņa stāsta, ka valdībām maiņoties, iegūtie rezultāti vairs nevienam neinteresēja, kaut arī tiem būtu praktisks pielietojums gan tad, gan tagad. Šodien rezultātus varētu iegūt daudz ātrāk, jo ir zināms, kas un kur jāmeklē.

Esmu akadēmiskajā un saņemu kredītu

KATRĪNA LAUSKA,
LU PPF studente

Esmu trešā kursa studente un uz do to brīdi atrodos akadēmiskajā atvaļinājumā. Mācoties otrajā kursā, finansiālu apsvērumu dēļ, pieteicos studējošā kredītam sešdesmit latu apmērā, kas man tika arī piešķirts. Savas lielās aizņemtības un, iespējams, arī nepietiekami labās informētības dēļ, tik vien kā nobrīnijos, kad uzzināju – iepriekš tikai otrajam kursam plānotais studējošā kredīts, man, kā izrādās, ir automātiski piešķirts arī trešā un ceturtā kursa studijām. Pirmā mirkļa prieks par savu finansiālo stabilitāti turpmāko trīs gadu garumā, toreiz apturēja mani iet uz banku vai savu fakultāti, lai paskaidrotu savu vēlmi saņemt studējošā kredītu tikai otrā kursa divu semestru garumā.

Daudzi tā arī līdz šim brīdim neatbildēti jautājumi man palika pēc vairāku mēnešu ilgās sev piešķirtā kredīta gaidīšanas un saņemšanas ar taustāmā veidā. Lai gan pieteikumu kredīta piešķiršanai uzrakstīju un savā fakultātē to iesniedzu jau savlaicīgi, toreiz, septembra sākumā, pirmo reālo naudu no sava jaunatvērtā konta saņēmu tikai janvāra sākumā. Melošu, ja teikšu, ka biju ļoti dusmīga sa-

vā kontā beidzot ieraugot patiešām lielu naudas summu. To, cik noprostat, veidoja četriem mēnešiem atbilstošs kredīts. Tomēr jautājums par ilgo tā gaidīšanas laiku tā arī palika neatbildēts.

Nesen notika mans pēdējais ar kredītiem piedzīvotais pārsteigums – esmu akadēmiskajā un saņemu kredītu, kuru man, cik pati saprotu, esot akadēmiskajā atvaļinājumā tomēr nevajadzētu saņemt. Paskaidrošu, ka fakultātē savam akadēmiskajam esmu saņēmusi apstiprinājumu, tomēr bankā vēl joprojām uzrādā kā studējošu, nevis akadēmiskajā atvaļinājumā esošu studentu. Tā kā zinu, ka neesmu vienīgā LU studente, kas ir saskārusies ar šāda veida pārsteigumiem, priecāšos, ja jūs spēsit rast iespēju informēsiet visus LU studentus par kredītiem un visiem ar tiem saistītajiem jautājumiem.

Nākamajā “Universitātes Avīzes” numurā lasiet informāciju par kredītu atdošanas sistēmas aktualitātēm, ko sniegs LU Kredītu piešķiršanas komisijas priekšsēdētāja Lolita Spruģe, LU Studentu servisa metodiķe Sandra Grāmatiņa, to Latvijas banku, kas izsniedz kredītus LU studentiem, kredītadministrēšanas nodaļu vadītāji un paši šo kredītu izmantotāji – LU studenti. Ja arī Tev ir radušies kādi ar studiju procesiem saistīti un līdz galam tā arī skaidri neizprasti jautājumi, pastāsti par tiem mums (luua@lu.lv) un mēs noteikti Tevi informēsim par attiecīgajā jautājumā kompetentāko Universitātes cilvēku viedokļiem.

Campus Europae

Pirmo gadu tiek izsludināts konkurss uz projekta Campus Europae stipendijām!!!

Ši projekta galvenais mērķis ir stiprināt un paātrināt vietas Eiropas izglītības telpas izveidi.

Tev ir lieliska iespēja pavadīt studijas 1 akadēmisko gadu (2 semestrus) kādā no mūsu sadarbības augstskolām: *University of Liege* (Beļģija, franču val.); *University of Trento* (Itālija, itāļu val.); *Vytautas Magnus University*, Kaunas (Lietuva, lietuviešu val.).

Pirmajā semestrī studijas noritēs angļu valodā un otrajā semestrī – attiecīgās valsts valodā (norādīta iekavās katrai universitātei).

Stipendijas apjoms: līdz 500 Euro.

Pieteikties vari līdz **29. martam**, aizpildot anketu (kuru var paņemt uz 532.kab. durvīm) un, pievienojot vajadzīgos dokumentus (atzīmju izrakstu/stud.grāmatiņu ar godīgi izrēķinātu video atzīmi, motivācijas vēstuli un vieslektoru sarakstu), iesniegt 532.kabinētā.

Pieteikties var bakalaura 1., 2., 3. kursu studenti un maģistra 1.kursu studenti (maģistriem tiek piedāvāta tikai Kauņas Universitāte).

Īpaši aicinām un iedrošinām 2. kursu bakalaura studentus. Info: Ārējo sakaru daļa 532.kab. EVF, e-pasts: evf@la-net.lv, tālr.: 7034776. www.campus-europae.org

Lai Tavās iespējas kļūst par Tavu pieredzi!

Tikšanās vieta - LU stends izstādē "Skola 2004"

INESE APSE,
LU Preses centrs

Lielu interesi izraisīja Latvijas Universitātes dalība ikgadējā starptautiskajā izglītības izstādē "Skola 2004", kas no 4. līdz 7.martam notika starptautiskajā izstāžu centrā Ķīpsalā.

Latvijas Universitātes stends atradās tieši pie ieejas izstāžu hallē. Stendā interesentus nemīlīgi konsultēja īpaši sagatavoti studenti no visām fakultātem. Par iespējām studēt lielākajā Baltijas augstskolā interesentu bija tik daudz, ka veidojās pat rindas. Tāpat stendā bija pieejami izmēloši un ērti lietojami materiāli gan vidusskolu beidzējiem, gan tiem, kas interesējas par iespējām turpināt studijas maģistrantūrā.

Soreiz Universitātes stendā ne tikai informēja par plašajām studiju iespējām mūsu augstskolā, bet izstādes stends kalpoja arī kā īpaša tikšanās vieta tiem, kuri plašajā piedāvājumā gūzma bija mazliet pazuduši – bija uzstādīta īpaša gaismas kolonna, kuru var redzēt no visiem skatu-

LU izstādes stendā bija uzstādīta īpaša gaismas kolonna

punktiem.

Zinātkārākajiem stenda apmeklētājiem, kas ir gana informēti par uzņemšanas kārtību un studiju iespējām Latvijas Universitātē, tika izsniegts īpašs sertifikāts, savukārt skolotāji saņēma pārsteiguma dāvanu, kas ikdienā ļaus palīdzēt saviem skolniekiem rādīt ceļu augstākās izglītības virzienā.

Tie, kas izstādi nevarēja apmeklēt, ik dienu studentu radio NABA 96.2 FM varēja dzirdēt tiešās reportāžas no Ķīpsalas halles.

Izstādes laikā tika rīkota konference "Studentu un mācībspēku apmaiņa – vizija

un realitāte", kurā sprieda par studentu un mācībspēku apmaiņu. Augstskolu vadība, administrācija un studenti iepazīs ar pašreizējām studentu un mācībspēku apmaiņas programmu iespējām, Latvijas augstskolu spēju uzņemt ārzemju studentus, kā arī analizēja šķēršļus, kas kavē studentu apmaiņu.

Izstādes mērķis ir vienviet parādīt dažādas izglītības iespējas – sākot no pirmsskolas izglītības iestādēm līdz pat augstskolām un interešu izglītībai – un rosināt ikvienu izvēlēties sev piemērotāko ceļu izglītības laukā. **UEA**

Studenti tver foto mirkļus

Jau otro gadu Latvijas Universitātes Moderno valodu fakultātes un Filoloģijas fakultātes studenti pašpārvaldes rīko fotokonkursu "Photo Art 2004", kurā iesniegtie darbi no nākamās nedēļas, 15.marta, būs apskatāmi fakultāšu ēkā, Visvalža ielā 4a. Divas nedēļas darbus vērtēs studenti, patsniedzēji un citi interesenti, kas arī varēs nobalsot par sev tikamāko fotogrāfiju.

9811822.

Fotokonkursu studentiem izsludinājis arī Latvijas Studentu vortāls "StudentNet". Konkurssam dots nosaukums "Reportāža par manu augstskolu 2004" jeb "Vai tu spēj paskatīties uz parastām lietām citādi?".

Darbi vērtēšanai iesūtāmi līdz 2004.gada 2.aprīlim. Konkursa nolikuma iegūstams, rakstot adresei talivaldis.kronbergs@studentnet.lv. **UEA**

Pieteikties konkursam un iesniegt fotogrāfijas iespējams studentu pašpārvaldē līdz 12.martam. Papildu informācija iegūstama pa e-pastu g.fish@one.lv un tālruni

Valsts valodas aģentūrā mūsējie

Atkārtotajā konkursā par Valsts valodas aģentūras direktoru izraudzīts Latvijas Universitātes profesors JĀNIS VALDMANIS, vēsta LETA. Valdmanis atzīts par labāko kandidātu starp pieciem pretendentiem. Valsts valodas aģentūras direktora pienākumus Valdmanis sāka pildīt jau 3.martā

ceklis. Zinātnieks publicējis trīs mācību līdzekļus, izstrādājis astoņas studiju kursu programmas, ir daudzu publikāciju autors. **UEA**

Kopš 1997.gada Valdmanis ir Latvijas Universitātes (LU) profesors un Latvijas Zinātņu akadēmijas korespondētājlo-

Darbam ES apstiprina LU profesoru

Ministru kabinets aizvadītajā nedēļā darbam Eiropas Savienības Revīzijas palātā (Audītoru tiesā) apstiprināja Latvijas Universitātes profesoru IGORU LUDBORŽU, ziņo LETA. Šo amatu ņikvoja arī valsts galvenais kontrolieris Raiis Černajs.

Ludboržs ir dzimis 1964.gadā. Viņam ir doktora grāds ekonomikā un starptautiska līmeņa audītoru sertifikāti. Ludboržs ir studējis grāmatvedību Latvijas Universitātē un Viļņas Universitātē, zināšanas papildinājis Hārvardas, Pensilvānijas, Stenfordas un Roberta Kenedija universitāšu vadītājos programmās, profesionālajos kursos un semināros. Viņš labi prot angļu, krievu un lietuviešu valodu.

Konkursa uzvarētājs kopš 1992.gada bijis LU mācībspēks. Līdztekus darbojies privātbiznesā, bijis auditorfirmas "Coopers&Lybrand" līdzstrādnieks, strādājis AS "Parekss - banka". Pašlaik Ludboržs ir LU

Grāmatvedības institūta profesors un "Zvērināta revidenta Igora Ludborža birojs" rīkotājdirektors.

Konkursā Audītoru tiesas locekļa amatam bija pieteikušies astoņi pretendenti. Starp kandidātiem bija arī valsts kontrolieris Raiis Černajs, kura kandidatūru par piemērotāko atzina Valsts kontroles padome.

Konkursa komisiju vada Saimeas priekšsēdētāja Ingrida Ūdre. Tajā darbojas tieslietu ministrs Aivars Akseņoks, Saimeas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijas vadītāja Baiba Brīgmane, Latvijas Darba devēju konfederācijas ģenerāldirektore Inese Jaunzeme, Finanšu ministrijas Iekšējā audīta departamenta direktore Dace Nulle, kā arī pārstāvji no Latvijas Grāmatvežu asociācijas un Latvijas Zvērinātu revidentu asociācijas.

Revīzijas palāta ir neatkarīga institūcija, kuras galvenie uzdevumi ir grāmatvedības kontrole un visu ES un tās institūciju veikto iepērumu un izdevumu

likumības pārbaude, kā arī ES budžeta istenošanas uzraudzība.

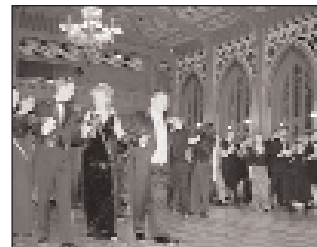
Patlaban Revīzijas palātā ir 15 locekļi, bet pēc paplašināšanās Revīzijas palātā būs viens loceklis no katras dalībvalsts.

Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu Revīzijas palātas loceklim ir jābūt no tādu personu vidus, kas savās valstīs ir darbojušas vai darbojas neatkarīgās revīzijas iestādēs vai ir kvalificētas šādam amatam. Šīs personas neatkarībai jābūt neapšaubāmai.

Padome, apsپردusies ar Eiroparlamentu, ar vienprātīgu lēmumu uz sešiem gadiem iecēļ Revīzijas palātas locekļus. Šīs palātas locekļa pilnvaru termiņš ir seši gadi. **UEA**

Korporāciju trešās Mākslas dienas

Šonedēļ sākas jau trešās Korporāciju Mākslas dienas. Mākslas dienas ir iecerētas kā studentu un studentu korporāciju pārstāvju radošas darbības pasākumi, ļaujot autoriem no korporāciju biedru vidus parādīt savu darbību plašākam skatītāju lokam, tādējādi apliecinot studentu daudzpusīgās intereses.

porāciju biedri uzstāsies ar savu dzeju un prozas darbiem.

Korporāciju Mākslas dienu noslēguma karnevāls. Mākslas dienu atklāšanu un noslēguma karnevālu var apmeklēt tikai korporāciju biedri un īpaši aicināti viesi. Taču uz pārējiem pasākumiem ir gaidīts jebkurš interesents. Uz literatūras vakaru un lekciju iepriekš ir jāiegādājas biļetes. Biļešu iegāde un informācija: 9223012, makslasdienas@selga.lv. **UEA**

Mākslas dienu izstādē no 10.marta līdz 19.martam, ka iekārtota studentu korporācijas Selonija konventa dzīvoklī Rīgā, Stabu ielā 17, būs iespējams apskatīt korporāciju biedru radītas fotogrāfijas, gleznas, zīmējumus, kolāžas, tekstilmozaikas, kā arī cita veida darbus. Savukārt literatūras vakarā 12.martā kor-

Mecenātu stipendijas Studijas Bibliotēka Pētniecība dažādas iespējas Studentu serviss jaunākās zināšanas attēlu galerija Himna Studiju kārtība Studiju kalendārs Lekciju saraksti Reģistrācijas shēma un C dalības kārtība Studiju kalendārs Studiju maksas Kremlis (no 10.000) Studiju kalendārs Studiju publikācijas Fundamentālais un lietišķais penģumu projekti un sadarbības projekti Doktora studijas Latvijas Universitātes Raksti Pakalpojumi studentiem Transpārtu tehnoloģijas Studentu veselības uzturēšanās Pašdarbība Sports Studentu padome Studentu pašpārvaldes korporācijas militārā apmācība Darba piedāvājumi Latvijas Universitātē Prakses iespējas

www.lu.lv

...visjaunākās zināšanas un aktualitātes...

Tālākizglītības iespējas LU Pieaugušo pedagoģiskās izglītības centrā

ANDA LASE,
"Universitātes Avīze"

Pieaugušo pedagoģiskās izglītības centrs (PPIC) LU Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē tika nodibināts 1994. gada janvārī. Centra darbības galvenais mērķis ir pedagoģu tālākizglītības nodrošināšana, un tā pamatojas uz mūžizglītības iespēju piedāvājumu izglītības darbiniekiem.

Centrā tiek realizētas gan pamatstudiju, gan otrā līmeņa augstākās profesionālās izglītības programmas, gan arī pedagoģijas bakalaura akadēmiskā programma, kurās 2003. gadā studēja vairāk nekā 860 studentu, kuru vidējais vecums ir 38 gadi. Bez tam Centrs piedāvā "Pedagoģijas pamatu" kursu un dažādas tālākizglītības kursu programmas.

Centra darbinieki pilnveido savu profesionalitāti, sadarbojoties ar kolēģiem Dānijā, Vācijā, Somijā, Nīderlandē, Ziemeļīrijā un Lietuvā. Laba sadarbība izveidojusies ar Bornholmas pedagoģiskās izglītības centru pieaugušo izglītības jautājumos.

Sarunā ar Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātes dekānu, prof. A. KANGRO, Centra direktori M. PUŠPURI un direktores vietnieci S. KALNIŅU tika runāts par Centra aizsākumu, darbības specifiku un nākotnes plāniem.

Pieaugušo izglītības tradīciju aizsākums Latvijā

M. Pušpуре: Latvijā ar valsts atbalstu tās aizsākās 90.-to gadu sākumā, kad Izglītības ministrijā tika izveidota Pieaugušo izglītības nodaļa.

A. Kangro: Jautājums ir par to, kādu jēgu mēs ieliekam jēdzienā „mūžizglītība”... Eiropā pieaugušo izglītībai ir daņu tradīcijas, un tās ir divus gadsimtus senas, jau tad tā bija saistīta gan ar interešu izglītību, gan formālo izglītību. Ja pieaugušais apzinās, ka viņam vēl nav pietiekoša izglītība, viņš to vēlas iegūt vai pilnveidot jau esošo. Padomju laikā bija plašas neklātienes studijas.

Mūžizglītība sen vairs nav teorētisks jēdziens. Izglītību dēvē arī par konservatīvo sistēmu, un tādai tai arī jābūt. Universitātē izglītības sistēma nevar mainīties tā, kā tas varētu notikt kādā nelielā privātfirmā. Skolotāju tālākizglītība būs aktuāla vienmēr. Arī studentu vidējais ve-

cums Centrā norāda, ka cilvēks brieduma gados vēl joprojām ir aktīvs un tiecas papildināt savas zināšanas.

S. Kalniņa: Desmit gadi Centrā ir bijuši veiksmīgi. Nākotnē būtiski ir iekļauties kopējā Universitātes attīstības stratēģijā. Universitātes turpmākajā darbībā mūžizglītība un tālākizglītība ir atzīmēti kā būtiski elementi. Praksē 15–20 procentiem skolotāju pašlaik ir nepietiekošs izglītības līmenis. Skolotājiem jau ar augstāko pedagoģisko izglītību Centrā ir laba iespēja iegūt papildus kvalifikāciju.

A. Kangro: No padomju laikiem mūsu valstī nāk līdzītas, ka skolotājs faktiski ir viena priekšmeta skolotājs. Tas mūs atšķir no daudzām valstīm, šī nav pozitīva tendence darba tirgum. Tagad sākotnējā kvalifikācijā vajadzētu piedāvāt specializēšanos vairākos priekšmetos, vadoties no

Dažāda līmeņa projektu sagatavošana un vadīšana varētu būt viens no tālākās darbības virzieniem

skolotāju vēlmēm un iespējām. Īsās programmas dod iespēju jau esošajam zināšanām pievienot jaunas un iegūt papildus kvalifikācijas.

Kritēriji studijām centrā

S. Kalniņa: Pirmkārt, pretendents ir jābūt augstākās pedagoģiskās izglītības diplomam. Tikai valodas programmās ir pārrunas, lai noskaidrotu pretendentu valodas prasmju sākotnējo līmeni. Pretendentiem ir jābūt vismaz vienu gadu ilgām pedagoģiskā darba stāžam. Pārsvārā gan visi tālāk studēt gribētāji atnāk ar krietnu pedagoģisko pieredzi, kas ir garants tam, ka viņi pēc studiju beigšanas paliek stādāt skolā. Ļoti bieži ir situācija, ka skolotājs, pabeidzis studijas kādā no šīm isajām programmām, nākamajā gadā jau stājas kādā citā programmā vai turpina studijas maģistrantūrā.

A. Kangro: Lai students

varētu studēt programmā, tai ir jābūt licenzētai un akreditētai. Universitāte garantē studiju kvalitāti un daudzi studenti augstu vērtē iespēju studēt Latvijas universitātē, jo tās vārds viņiem kalpo par studiju kvalitātes garantu.

M. Pušpуре: Katru gadu studiju programmas direktors raksta programmas pašvērtējumu. Notiek arī regulāras studentu aptaujas. Ik pa laikam programmas pārskatām, jo ir iespējams kādu daļu priekšmetu atjaunināt, pilnveidot, tā uzlabojot kursa kvalitāti. Regulāri tiekamies ar visiem programmu direktoriem, lai pārrunātu, kas paveikts, kādas ir nākotnes iececes. Ar programmu direktoriem pārrunājam programmu modernizāciju, ņemot vērā aktuālas izglītības tendences. Ja jau mūsu programmas neatbilstu valsts izvirzītajām prasībām, mums nebūtu studentu.

Iespēja Centra studentiem pilnveidot savas zināšanas ārzemēs

S. Kalniņa: Vācu valodas programmas studentiem ir sadarbība ar Gētes institūtu, ir iespēja bieži braukt kursus uz Minsteri pilnveidot valodas zināšanas un prasmes. Pēdējos divus gadus fakultātē pienāk uzaicinājumi skolotājiem strādāt Nīderlandē, Dānijā, Anglijā.

Katrā Eiropas valstī ir sava skolotāja darba specifika. Pašlaik ir daudz valstu, kurās trūkst skolotāju – Norvēģija, Anglija, Nīderlande, Vācija, Amerika. Tomēr Centra mērķis nav gatavot skolotājus darbam ārzemēs.

Savukārt, Socrates un Lingvas programmu ietvaros mūsu skolotājiem ir iespēja strādāt par skolotāju palīgiem Šveicē, Vācijā.

M. Pušpуре: Studējot Centrā, studenti jūtas drošāki,

gatavāki ne tikai darbam Latvijā, bet arī mobilitātei Eiropā, viņiem paveras arī iespējas iesaistīties dažādos Eiropas sadarbības projektos un apmaiņas vizītēs, ko daudzi mūsu studenti arī izmanto.

Populārākās Centra mācību programmas

S. Kalniņa: Ļoti pieprasītas ir tādas programmas kā pamatskolas angļu valodas skolotājs, pamatskolas vizuālās mākslas skolotājs. Liela atsaucība bija jaunajai programmai "Sociālo zinību skolotājs", ko šajā studiju gadā piedāvājam pirmo reizi. Pēdējā laikā palielinājusies interese par programmu – latviešu valodas skolotājs mazākumtautību skolās – tas nozīmē, ka mums jādomā par tās izstrādi. Plānojam organizēt arī latviešu valodas kursus.

M. Pušpуре: Aktīvi strādājam pie jaunas otrā līmeņa augstāko profesionālo studiju programmas – sākumskolas skolotājs – sagatavošanas licencēšanai; turpinām darbu pie „Speciālās izglītības skolotāja” programmas izstrādes. Šīs programmas ir ļoti pieprasītas. Centrs piedalās arī IZM izsludinātajā pedagoģu profesionālās pilnveides programmu konkursā.

Pieaugušo izglītības specifika

S. Kalniņa: Centra darbā noteikti jāņem vērā mūsu studentu iepriekšējās zināšanas, pieredze. Otrkārt, viņi ļoti labprāt iesaistās diskusijās. Studenti ļoti vēlas, lai pirms kursa uzsākšanas ar viņiem pārrunātu viņu vēlmes un intereses, lai viņiem būtu iespēja iesaistīties lēmumpieņemšanas procesā par savām studijām. Nemam vērā arī Centra studentu vidējo vecumu, viņu veselības problēmas, piemēram, redzi, tāpēc piedāvājam mācību materiālus ar lielākiem burtiem. Studenti arī atzīmē, ka viņiem ir ļoti vērtīgas ne tikai iegūtās zināšanas priekšmetā, bet arī saskarsme ar docētājiem un studiju biedriem. Viņiem īpaši svarīgs ir mikroklimats grupā.

Centra pasniedzēji

S. Kalniņa: 90% tie ir mūsu pašu docētāji, taču ir arī programmas, kurās mums pasniedzēji jāpieaicina no citām LU struktūrvienībām un citām augstskolām, piem., sociālo zinību skolotāju, sākumskolas pedagoģu, sociālā pedagoģa programmās.

A. Kangro: Tas, ka centrā

strādā pasniedzēji no Universitātes, ir labi no visiem viedokļiem, arī finansālajiem. Tas ir pozitīvi arī no pasniedzēju profesionālās kompetences paaugstināšanas viedokļa.

S. Kalniņa: Docētājiem, strādājot šajās skolotāju programmās, ir ļoti cieša sasaiste ar skolu. Daļa pasniedzēju iesaistās praksēs – kopā ar studentiem dodas uz prakses skolām; viņiem ir iespēja izjust, kas tad reāli šodien skolās uz vietas notiek. Tā ir abpusēja pieredze un bagātināšanās.

Centra būtiskākie nākotnes plāni

M. Pušpуре: Ideju ir ļoti daudz. Vadoties pēc skolotāju pieprasījuma, viņu interesēm, jādomā varbūt vēl par kādu programmu, par kuru līdz šim neesam aizdomājušies. Redzam sevi arī perspektīvā kā vienus no tiem, kuri var apgūt strukturālo fondu līdzekļus, jo arī tur prioritāte ir speciālā izglītība vai bērns ar īpašām vajadzībām. Viens no mūsu tālākās darbības virzieniem varētu būt dažāda līmeņa projektu sagatavošana un vadīšana. Šiem projektiem, kas saistīti ar skolotāju un augstskolas docētāju tālākizglītību un profesionālo pilnveidi, pamazām veidojam iestrādes, idejas, piedalāmies semināros, konferencēs. Tā ir viena no mūsu nākotnes darbības jomām.

Studentu atsaucība ir pietiekoša, mums pašiem arī ir ļoti interesanti strādāt, jo visu laiku esam attīstībā. Mūsu klientūra ir ļoti prasīga, nemīgti jāseko līdz tam, kas tiek prasīts valsts un ministrijas līmenī, un ko vēlas izglītības iestādes.

No starptautiskajiem kontaktiem ir laba sadarbība ar Bornholmas pedagoģiskās izglītības centru, kas ir ieguvusi arī Dānijas Karaliskās skolotāju akadēmijas filiāles statusu. Sadarbība izveidojusies ar Veimāras politiskās izglītības jaunatnes centru. Laba sadarbība mums ir ar Latvijas augstskolām – Liepājas Pedagoģijas akadēmiju, kur arī ir pieaugušo izglītības centrs, Latvijas-Igaunijas institūtu Valkā, Ogres Pieaugušo izglītības centru, Bauskas rajona izglītības pārvaldi, Rēzeknes augstskolu un Daugavpils universitāti – studiju programmu istenošā un tālākizglītības organizēšanā. Sadarbība ir ļoti aktīvi jāuztur, ir jāzina, kāds ir piedāvājums citās augstskolās.

Daži latvieši ir par krieviem*

◀ 1 lapa

“Latvijā dzīvojošie krievi, pat ja viņi uzturas krieviski runājošā vidē, atšķiras no krieviem, kas dzīvo Krievijā,” stāsta Olga un paskaidro: “Viņi runā atšķirīgās valodās, ne tikai lingvistiskā, bet arī kultūras ziņā.” Socioloģijas maģistrante nesen esot skatījusies lingvistiskos pētījumus par krievu valodu Latvijā, kas veikti tepat Universitātē, un tur esot minēts, ka krieviski runājošie cilvēki tik un tā bieži lietojot latviskus vārdus, vai arī viņu teikumu konstrukcijas esot latviskākas, savādākas nekā Krievijas krieviem. Kā secina LU studente, Latvijas krievi it kā runā krieviski, tomēr viņi to dara ar latviskuma pieskaņu. “Protams, ir mazs procents krievu, kas arī Latvijā runā krieviski literāri pareizi,” piebilst Olga.

Latviešu valodā esot ļoti

jā paaudzē Lielbritānijas pilsonību iegūst tikai retais, bet otrajā un trešajā paaudzē pārsvarā visi ir “briti”. Ierodoties Lielbritānijā, daudzi tās valodu nezina. Tad viņi uzsāk mācības bilingvāli, kad viss tiek paskaidrots gan angļu, gan arī viņu valodā, līdz beigās visi mācās tikai angļiski, un savā valodā sarunājas vairs tikai ģimenē. Kā stāsta socioloģijas maģistrante, parasti trešajā vai ceturtajā paaudzē viņi vairs nezina savu valodu. “Es negribētu krieviem Latvijā tādu likteni,” atzīst LU studente un piebilst: “bet manuprāt, ar viņiem tā nenotiks, jo krievu skaits Latvijā ir pārāk liels un ir cits sociālvēsturiskais konteksts”.

“Situācija ar latviešu valodu ir paradoksāla, jo krievu valodu šobrīd Latvijā zina vairāk cilvēku nekā latviešu,” uzsver Olga. Tas ir izskaidrojams ar to, ka ļoti daudzi latvieši zina krievu valodu

LU studente. Izrādījās, ka Latvija šī izglītība tiek īstenota bez konkrētas definīcijas. Kā atzīst Olga, katrā skolā jēdziens “bilingvālā izglītība” tiek izprasts citādāk. Vienā tā ir visa mācīšana krievu valodā, latviski izskaidrojot tikai atsevišķus terminus. Citā – kad visi skolotāji stundās runā paralēli gan krieviski, gan latviski. “Visoriģinālākais variants bija, kad skolēniem mācību grāmatas bija jālasa latviešu valodā, bet mutiskā atbildēšana notika krieviski,” stāsta socioloģijas maģistrante.

Jauņa izglītības reforma, kas praktiski valstī sāks darboties šī gada septembrī, paredz, ka 40% mācību vietas tiks pasniegtas mazākumtautību valodā, un 60% skolēniem būs jāmacās gan latviski, gan arī bilingvāli. Jau tagad visās mazākumtautību vidusskolās trīs mācību priekšmeti tiek pasniegti latvie-

šu maģistrante. Jau no paša sākuma liela kļūda esot bijusi izglītības reformas likumā iekļautais un vēlāk arī izņemtais vārds “tikai”. Loģiski, fakts, ka turpmāk mācības notiks “tikai latviešu valodā”, krievus pārbaudīja. Tā rezultātā daudzi vairs netic šī brīža izglītības modelim 40/60, jo kur ir garantija, ka pēc gada likumā neatgriežas atpakaļ vārds “tikai”. Ļoti ne-

starpēji sarunāties. “Sākumā arī man tas lika justies izstumtai, kad sāku mācīties latviešu skolā”, atceras Olga un piebilst, “toties tagad es jūtos pozitīva nozīmē īpaša, jo brīvi pārvaldu gan latviešu, gan arī krievu valodu. Vienlīdz labi jutos gan krievu, gan latviešu vidē. Es esmu ieguvēja.”

Kā atzīst Olga, ļoti slikti esot tas, ka latvieši ar krieviem runā krieviski. “Es, protams, saprotu arī latviešus, kas tādejādi vēlas nostiprināt savas krievu valodas zināšanas, bet krieviski runājošajiem tā ir viena no lielākajām iespējām iemācīties runāt latviski, kura, pārējot sarunā uz krievu, tiek liegta,” skaidro LU studente. Protams, no sākuma tas varētu radīt nelielu spriedzi, bet kopumā latviešu valodas vide tiktu nostiprināta. Latviešiem, viņasprāt, esot jāļauj krieviem domāt un mocīties kaut vai pusstundu no vietas, lai tā rezultātā pateiktu savu sakāmo latviski, protams, ja pats cilvēks to vēlas. “Daudzu cilvēku problēma šodien ir pacietības un iecietības trūkums,” saka socioloģijas maģistrante un piebilst, “ja tu nezini krievu mūziku, kuru es klausos, tev ar mani nav par ko runāt.” Pēc LU studentes domām, ideāls būtu variants, ja cilvēki viens otram pastāstītu, ka ir arī savādāka mūzika un viņi sadraudzētos. Ari Latvijas Universitātē varētu rīkot projektus, kuru mērķis būtu dažādu tautību jauniešu integrācija Universitātes vidē, kas viņiem visiem ir kaut kas jauns un kopīgs. Sabiedrībai esot jāizskaidro, ka integrācija būs nevis tad, kad visi krievi runās latviski, bet gan tad, kad krievi un latvieši kopā svinēs gan Meteņus, gan Masļenicu un pusdienos gan latviešu, gan krievu “Lido”. Kā atzīst Olga, starp latviešiem un krieviem ir pārāk daudz atšķirību, lai tas viss tiktu novienādots. “Šobrīd abas puses jūtas apdraudētas un darbojas pašsaglabāšanas instinktu vadītās,” skaidro LU studente un turpina, “tas ir ļoti bīstami, jo viss, kas skaitās dabiski, viegli var pārvērsties par kaut ko mežonīgu un nekontrolējamu.” Kā vairākkārt sarunas laikā uzsver Olga, būtiskākais esot atcerēties, ka mēs vienmēr esam bijuši un būsim arī turpmāk daudzu kultūru sabiedrība, un tā ir mūsu bagātība, ar ko ir jālepojas.

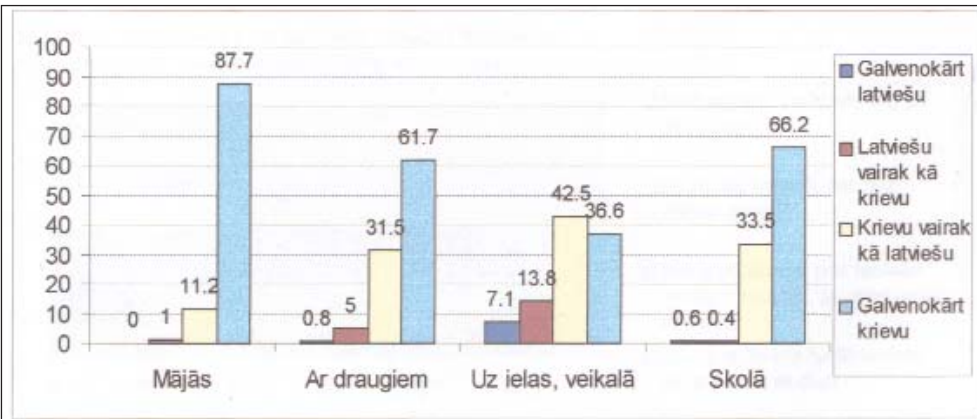

Olga Pisarenko

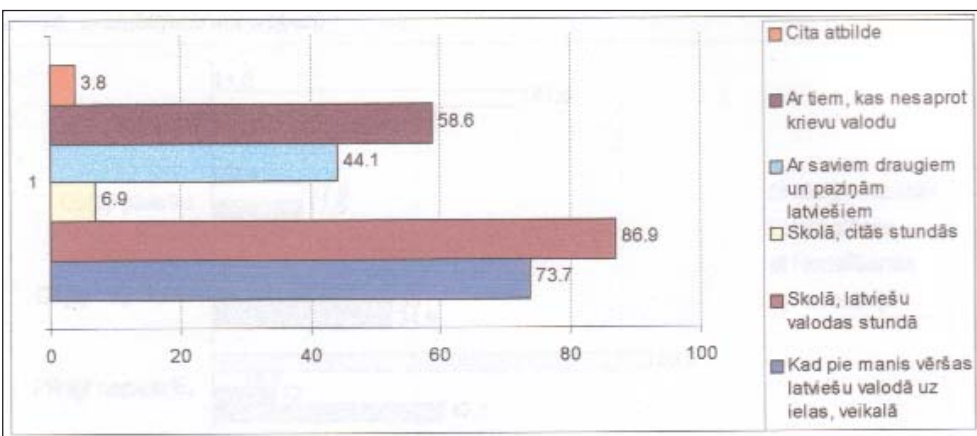
efektīvi veikts arī izskaidrojošs darbs, kas attiecās uz 60/40 mācību valodu proporciju.

“Es pati pēc devītas klases pārgāju mācīties no krievu skolas uz latviešu,” stāsta LU studente. Lai gan toreiz vēl nebija tāda jēdziena “bilingvālā izglītība”, Olga tik un tā līdz vidusskolai četras reizes nedēļā apmeklējusi latviešu valodas stundas. “Neskatoties uz to, es latviešu valodu zināju ļoti tikai teorētiski un nevis praktiski, jo man nebija latviski runājošu draugu,” atzīst socioloģijas maģistrante un piebilst, “tajā laikā latviešu valoda man praktiski eksistēja tikai latviešu valodas stundās skolā.” Daudzi Olgas draugi mācības turpinājuši krievu vidusskolā. “Ar tiem, kas neaizgāja mācīties uz Rīgas Tehniskās universitāti vai Baltijas krievu institūtu, es satikos, stājoties Latvijas Universitātē,” atceras LU studente. Augstskolā uzņemti tikuši visi, tātad valoda nav šķērslis labai izglītībai. Olga skaidro, ka zina daudzus krievus, kas pat nemēģināja stāties Latvijas Universitātē, bet ne jau sliktu latviešu valodas zināšanu dēļ. Par iemeslu tika minēts kaut kas cits. Daudzas LU fakultātes mācās praktiski tikai latviski. “Piemēram, es esmu vienīgā nelatvietē savā kursā, visus sešus gadus kopš iestājos Universitātē”, secina LU studente. Olgas pluss bijis tas, ka viņa pirms tam esot mācījusies latviešu vidusskolā, un iepazīsusi latvisko vidi, turpretī tiem, kas te atnākot pēc krievu skolām, esot ļoti grūti, jo gandrīz ne ar vienu neesot kopīgu interešu un tēmu, par ko parunāt. Latviešu un krievu studentiem esot atšķirīgi mācītas vēstures, atšķirīgas muzikālās un literatūras gaumes. Visa tā rezultātā viņiem, atskaitot mācības, bieži vien nav par ko sav-

Valoda, kādā runā mājās, ar draugiem, uz ielas, veikalā un skolā?

Kādās situācijās runā latviešu valodā?

grūti ar termiņiem. Daudzās valstīs ar jēdzienu “latvietis” tiktu apzīmēti pilsoņu kopums kā tāds, bet mums tā vietā tiek lietots apzīmējums “Latvijas iedzīvotājs”. “Piemēram, visi Lielbritānijas iedzīvotāji tiek dēvēti par “britiem”, un ja kāds mēģina indiet vai kādas pēc etniskās izcelsmes afrobritu, bet dzīvojošu Lielbritānijā, nosaukt par “nebritu”, viņš šausmīgi apvainojas, jo viņš taču ir “brits”, skaidro Olga. Protams, pirma-

kā savu otro valodu, bet krieviski runājošiem, kas Latvijā ir aptuveni katrs trešais cilvēks, un ne tikai krieviem, bet arī baltkrieviem, ukraiņiem, tātariem u.c. pēc etniskās izcelsmes, tā ir pirmā valoda. Kopumā ap 80% Latvijas iedzīvotājiem krievu valoda ir kā pirmā vai otrā valoda. “Pirms diviem gadiem es piedalījos pētījumā par minoritāšu aizsardzību, un gāju uz Izglītības ministriju ar jautājumu, kāda ir bilingvālās izglītības definīcija,” atceras

šu valodā. “Cik nu latviski tas ir iespējams skolās, kur visi skolotāji ir krievi un arī bērni, kas mācās, ir krievi,” piebilst Olga. Kopumā jau šobrīd vidēji 40% mācību vietas līdz vidusskolai krievu skolēni apgūt latviešu valodā. Kā stāsta LU studente, izglītības reformas sakarā daudz kas netiek izskaidrots līdz galam. “Šādā situācijā ar skolēniem ir ļoti viegli manipulēt, jo viņi tic visam, ko saka autoritātes – viņu vecāki un skolotāji,” uzsver socioloģijas

* Rīgas krievu skolas 7. klases skolēna Dmitrija teiktie vārdi Olgas Pisarenko bakalaura darba “Rīgas krievvalodīgo skolēnu akulturācijas stratēģijas mazākumtautību izglītības reformas kontekstā” ietvaros veiktajā pētījumā. [1]

Viņš ir pret

1 lapa

priekšsēdētāju, Pēteris bija tajā darbojies tikai nepilnu gadu un arī tad par sanāksmju nepameklēšanu tika no tās izmests...

LU SP vēlēšanās Pēteris man jautāja: "Cik tev ir vairākums?" Man vairākums ir tie, kuri konkrētajā brīdī atrodas šeit. Ja sanāksmē piedalās trīs cilvēki un "par" nobalso divi no viņiem, tad tas attiecīgajā situācijā tiek uzskatīts par vairākumu. Un cik tad ir mazākums? Mazākums ir tie, kuru šeit nav!

LU SP līdzšinējais

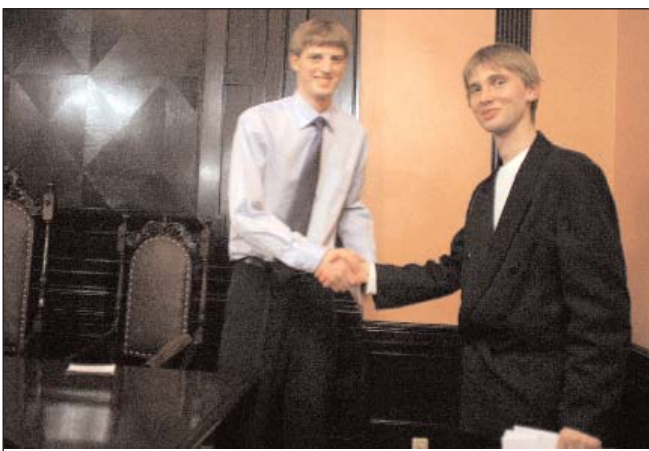

Ivars Lukaševičs LU SP jaunā priekšsēdētāja vēlēšanās

priekšsēdētājs, fizikas un matemātikas students Pēteris Jurčenko: "Ir grūti runāt par kādu, kurš tagad ir tavā vietā. Jāņem vērā arī fakts,

dentu mērķi.

Bija nožēlojami noskatīties, ka jau pirmajā LU SP sēdē jaunievēlētais priekšsēdētājs pārkāpj LU SP kārtības rullī,

LU SP jaunais priekšsēdētājs Ivars Lukaševičs un LU SP līdzšinējais priekšsēdētājs Pēteris Jurčenko

ka Ivaru nepazīstu personiski. Un, ja izsakos publiski, ir jāatceras, ka Ivars tomēr ir jurists, visās šī vārda nozīmēs. Sēdē, kad ievēlēja Ivaru, es uzsvēru, ka šogad viņam būs jāiemācās daudz lietas. Vispār LU SP ir organizācija par kuru LU studenti neko nezina un arī neinteresējas par to. Saprotu, ka šāds rezultāts tiks panākts tikai tad, ja LU SP darbotos vienoti.

Man vienmēr ļoti īpatnēja ir likusies LU juridiskā izglītība. Iespējams, neapzināti

un citi Juridiskās fakultātes studenti aizstāv viņu, cenzdamies pārliecināt pārējos, ka tā ir juridiski pareizi. Tikai vēlāk viens no šiem aizstāvjiem atzīst: "Pēterim tas bija politisks lēmums." Liekas, ka jaunievēlētais LU SP priekšsēdētājs baidījās spēlēt godīgi, bet kas baidās, tas jau ir zaudējis. Arī provizorisks vietu sadalījums pa fakultātem LU Sātversmes sapulcē un delegāti uz LSA kongresu un valdī liecina par šīm bailēm. Droši vien turpmākajās LU avīzēs

studentiem tiks stāstīts par to, ka es neko nesaprotu, par to, ka viss ir kārtībā, tomēr LU SP paliks par vietu, kur cilvēks ar augstiem ideāliem nespēs darboties, jo iespējams, kādam ir cits skatījums un vajadzības."

Savā uzrunā LU SP vēlēšanās tu teici, ka gandrīz visi pasākumi, ko LU SP ir veikusi tās iepriekšējā priekšsēdētāja Pētera vadībā, ir bijuši tikai kultūras jomā, bet tavuprāt, šobrīd daudz svarīgāka ir sociālā un izglītības joma. Personīgi man liekas, ka studenti šīs divas jomas var ietekmēt ļoti minimāli, jo līdzšinējās brīvdienas tiks likvidētas un kopmitņu maksas paaugstinātas neatkarīgi no tā, ko par to domā paši studenti. Kā tu plāno ietekmēt šo sociālo un izglītības jomu, lai tam būtu arī reāli rezultāti?

Kultūras komisijā pagājušajā gadā LU SP pierakstījās trīsdesmit deviņi cilvēki, tavuprāt, to skaits bija tik augsts? Darbojoties LSA sociālajā, es sapratu to, kāpēc tā ir. Kultūras jomā cilvēki, uztaisot kādu pasākumu, uzreiz arī redz sava darba rezultātus. Biežāk labus, dažkārt arī ne tik veiksmīgus, bet tie vienmēr ir rezultāti. Turpretī sociālajā vai izglītības jomā tu vari darboties un darboties, bet rezultātus tā arī neredzi. Tu ciniņi par stipendijām, ciniņi par vēl kaut ko, bet nekas redzams it kā nenotiek. Šīs jomas, manuprāt, ir pat svarīgākas par kaut kādu kultūras pasākumu organizēšanu. Ir svarīgi, lai LU SP būtu cilvēki, kas darītu arī ar sociālo vai izglītības jomu saistītās lietas. Par spīti tam, ka to rezultāti nav tik spilgti, arī tās ir svarīgas.

Tā kā es pats jau piekto gadu dzīvoju kopmītnēs, tad jebkuri argumenti nesen paziņotajam faktam par kopmitņu samaksu paaugstināšanu manās acīs ir apšaubāmi. Zinot apstākļus, kādi daudzās no tām valda, man rodas jautājums, par ko tur vēl varētu uzprast piecus latus vairāk? Studenti, kas darbojas LU SP Sociālajā komisijā, tam, loģiski, nepiekrīt un ir gatavi pret to protestēt. Man pašam visrakākie bija pirmie divi gadi, kurus nodzīvoju Universitātes kopmītnēs Dzintaros. Garais ceļš, kāds bija jāmēro, lai nokļūtu uz lekcijām, bija par iemeslu tam, ka es tajās bieži neparādījos vispār. No otras, tie bija mani ziedu laiki, kuros izbaudīju to, ko īsti nozīmē dzīvošana kopmītnēs. Tieši pateicoties kopmītnēm, es

Jaunās LU SP pirmais seminārs Carnikavā

GITA LIEPIŅA,
"Universitātes Avīze"

Šis ir isos foto mirklis pirmais iespaids par viņiem - jaunajiem Latvijas Universitātes Studentu padomes (LU SP) locekļiem un locekļēm, kuri četrdesmit atraktīvu, kreatīvu un pašpārliecinātu studentu izskatā februāra beigās Carnikavā diskutēja par LU SP galvenajiem darbības virzieniem 2004. gadam. Uz jautājumu, kas ir LU SP locekļi, es atbildētu - tie ir studenti, kuriem jēdziens "ģeogrāfs" vai "jurists" ir īpašības vārdi un gaisā pacelta roka - zīme uzbrukumam.

Daudzi savas galvas noliec viņu pieredzes priekšā, kas ir milzīga kaudze ar dažādām instrukcijām, kā rīkoties situācijās, kas nekad vairs neatkārtosies

Ar kaujas saucieniem uz lūpām viņi, ja vajadzēs, dosies cīņā par to, ko vairākums no mums iegūst, daži - nodod viens otram, un tikai nedaudziem tā arī ir - izglīmba

Apstākļu spiesti, viņi spēj sasniegt atbilstošā pakāpi, kurā kož prefi pat sunim, kas pašiem iekēris

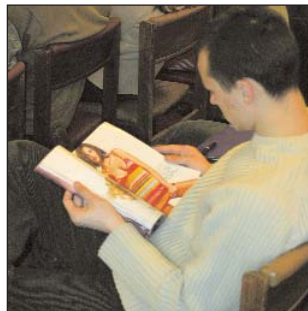
Lai gan izskats vij, viņi ir intelektuāļi, kas izmanto vairāk vārdu, nekā nepieciešams, lai pateiktu vairāk, nekā zina

Neatkarīgi no tā smaguma, viņi it visā vēlas progresēt - spert tūkstoš soļu uz priekšu un deviņi simti deviņdesmit astoņus atpakaļ

Ekstremālos gadījumos viņi ir gatavi pielietot darbības, kuru rezultātā jo vairāk darbojas, jo mazāk sarunā muļķības

Viņu vidū ir burvīgas meitenes ar vēl vienu veidu, kā taupīt audumu - dziļiem dekolētē, kuru klātbūtnē ikviens puisis pats sev sāk patīkt arvien vairāk

Visbiežāk redzētais žests viņu vidū ir tas, ko katrs no mums mācās pēc tam, kad ir jau iemācījies runāt - klusēšana

Daži latvieši ir par krieviem*

Jūsu viedoklis par izglītības reformu?

LU MVF Sastatamās valodniecības un tulkošanas nodaļas vadītājs ANDREJS VĒISBERGS

Runājot par izglītības reformu, nedomāju, ka tā būtu kārtējais Latvijas valdības "gājienš ar zirdziņu". Reforma tika iecerēta jau sen, bet, manuprāt, tā tika novilcināta, apmēram tāpat, kā bezgala ilgi tika novilcināta pasu nomaīņa, sertifikātu derīguma termiņi un tamlīdzīgas lietas. Es uzskatu, ka pareizi realizējot reformu, mēs panāksim labākas latviešu valodas zināšanas nelatviešiem un stiprināsim latviešu valodas pozīcijas šai valstī.

Kā Moderno valodu fakultātes mācībspēks, varu apliecināt, ka samērā daudzi nelatviešu izcelsmes studenti, kas mācījušies krievu skolās, vēlētos kļūt par tulkiem un tulkotājiem saistībā ar ES, kur latviešu valoda būs oficiālā valoda, taču valodas zināšanu līmenis ir mazliet par zemu. Tieši mazliet, jo ikdienas valodā valodas defektus nemana.

Domāju, ka uz ik pa brīdim valstī notiekošajiem ar izglītības reformu saistītajiem piketiņiem īpaši reaģēt nav vērts. Šeit liela loma ir politiskiem mērķiem, ko saista ar valodas jautājumiem. Domāju, ka iespējams atrast atsevišķus momentus, kas varētu optimizēt pašu apmācības procesu, taču likums ir pieņemts, stājies spēkā un nebūtu aiztieksams. Latviešiem novēlētu būt iecietīgiem pret nelatviešu runu latviski. Nekas tik ļoti neaturo no citas valodas apguves, kā "īsteno" runātāju kritiska un nelabvēlīga attieksme. Šis faktors, protams, tikai daļēji, bija/ir angļu valodas plašās izplatības pamatā - vēlme dzirdēt perfektu valodu angļiem un amerikāņiem ir daudz mazāka nekā, piemēram, frančiem un vāciešiem.

LU Filoloģijas fakultātes Slāvu valodu un literatūru nodaļas docente TATJANA LIGŪTA

Tagadējā Izglītības Ministrija runā par to, ka mums ir vienota izglītības sistēma. SDomāju, ka tā tas tiešām ir, jo izglītības sistēma nav atkarīga tikai no valodas, tur svarīgāk, ka mums ir vienots izglītības standarts - visi bērni mācās vienu un to pašu programmu. Ļoti svarīgi, lai tiktu mācītas vienas un tās pašas vērtības, un tas ir regulējams, pirmkārt, ar izglītības saturu.

Lai visi varētu sazināties, protams, ir nepieciešama kopīga valoda. Un tad ir runa par latviešu valodu, par to, ka latviešu valodas zināšanas ir nepietiekamas, un visiem spēkiem pret to ir jācinās. Tam es piekritu. Cilvēkam, beidzot vidusskolu, ir jābūt labam, pat ļoti augstam latviešu valodas zināšanu līmenim. Un pēc manām domām to var panākt ļoti dažādi.

Es piedāvāju tādu variantu - izglītība notiek dzimtajā valodā, bet vidusskolā tiek organizētas īpašas fakultātas nodarbības, un katrs skolēns izvēlas to fakultatīvo priekšmetu, kas viņam ir vajadzīgs.

To var kaut kā arī regulēt - noteikt, ka, piemēram, 9. klasē obligāti ir divi fakultatīvie priekšmeti. Un tad cilvēks sāk domāt - tā tad, ja es gribu stāties, teiksim, mediķos, tad man būs vajadzīga bioloģija, ķīmija, tādēļ es ņemuš fakultatīvos kursus šajos priekšmetos. Turpretī ģeogrāfija man nebūs vajadzīga, tad kāpēc gan man to mācīties latviski?

Domāju, ka pie šādas idejas būtu vērts atgriezties, un šie fakultatīvi - tie varētu būt kopēji - lai tos mācās gan latvieši, gan krievu bērni, lai padziļinātāji priekšmetu apguvē viņi ir kopā. Ir izskanējis viedoklis, ka tas neesot reāli - bērni nekādas fakultatīvus priekšmetus neizvēlēšoties, tāpēc tādas sistēmas nebūšot. Manuprāt, šādi pretargumenti nav īpaši nopietni.

Olgas Pisarenko veiktais pētījums

"Arvien plašākas diskusijas izsauc jautājums par nacionālo minoritāšu vidusskolu pāreju uz mācībām valsts valodā. Kaut arī ir jāatzīmē, ka šajās diskusijās pārsvarā piedalās cilvēki, kas ir saistīti ar skolām ar krievu mācību valodu. Krievu presē, kā arī citos preses izdevumos, no minoritāšu puses bieži vien izskan viedoklis, ka izglītības dzimtajā valodā saglabāšana ir vienīgais veids, kā var saglabāt savu dzimto valodu, tradīcijas un kultūru, tādā veidā formējot savu identitāti.

Galvenā ideja, kas tiek izteikta šajos rakstos, ir nepieciešamība saglabāt mācības vidusskolā dzimtajā valodā vai arī bilingvāli, ka tas jau notiek pamatskolās. Vidusskolas pāreja uz mācībām latviešu valodā tiek skatīta kā bēdīga mazākumtautību inteliģences veidošanai un kvalitatīvai nacionālo minoritāšu izglītošanai.

Vislielāko spriedzi sabiedrībā rada tas fakts, ka latviešu valoda nekalpo par pamatu komunikācijai visā Latvijas sabiedrībā. Tāpēc arī izglītība ir tik svarīga, mazāk tiek pievērstas uzmanība tieši minoritāšu un latviešu kultūru aspektiem un dažādībai. Ja smaguma centrs pārvietotos no latviešu valodas uz kaut ko citu, tad mazinātos spriedze, vieglāk noritētu arī mazākumtautību izglītības reforma. Skaļi politiski lozungi bez reālas izglītības reformas izpratnes un izskaidrošanas ļoti aprūtinā reformas gaitu Latvijā. Tie rada milzīgu spriedzi gan latviešos, gan nelatviešos. Reformu vajadzēja veikt bez politisku lozungu iesaiņošanas.

Kā pētījuma objekts tika izvēlēti 7. klases krievvalodīgie skolēni, kas mācās Rīgas skolās ar krievu mācību valodu. Respondentu izvēli noteica sekojošs fakts: tieši 7. klases skolēni būs pirmie, kas saskaņā ar mazākumtautību izglītības reformu 2004. gadā vidusskolā sāks mācīties latviešu valodā. Tātad šajā kontekstā viņu akulturācijas stratēģiju, kas attiecas uz latviešu valodas un kultūras apgušanu, noskaidrošana ir ļoti svarīga.

Pētījuma ietvaros tika aptaujāti 459 Rīgas skolēni no 20 Rīgas skolām ar krievu mācību valodu. Izlase sastāvēja no 243 (52,9%) zēniem un 216 (47,1%) meitenēm. Visi res-

pondenti aptaujas brīdī mācījās kādā no Rīgas skolām ar krievu mācību valodu. Skolēni tika izvēlēti proporcionāli to sadalījumam pa Rīgas rajoniem. Kā var secināt no šiem datiem, aptaujātajiem skolēniem ir stabila etniskā identitāte. Viņi nodala sevi no latviešu kultūras grupas un nepieņem arī biculturālo identitāti.

Interesanti, ka latviešu valodas lietošana tiek saistīta arī ar citu cilvēku attieksmi. Viena meitene, Jūlija, stāstīja, ka "ja es atnāku uz kādu sabiedrisko vietu, es speciāli runāju latviski, lai pret mani labāk izturētos." Skaidrojot šo savu apgalvojumu, viņa teica: "Es nevaru pateikt nevienu konkrētu gadījumu. Bet principā izturējās ar tādu nievājošu attieksmi, kad es runāju krieviski, piemēram, veikalā. Kad nācu un runāju latviski, viss ir normāli." Aleksandrs arī izteica savdabīgu apgalvojumu par situāciju, kurā viņš lieto latviešu valodu. Visu diskusijas laiku viņš uzsvēra, ka viņš latviešu valodu gandrīz nelieto, kaut arī saprot labi, bet tad viņš teica: "Es runāju latviski, ja kāds apvaino mani latviski, lai dotu atbildi." Te var izdarīt pieņēmumu, ka, līdzīgi kā Jūlijas gadījumā, skolēni savas latviešu valodas zināšanas bieži vien saista ar citu cilvēku attieksmi pret sevi. Daži skolēni spriež tā: ja zini latviešu valodu, tad tu esi labāks, gudrāks un pat "stiprāks" citu cilvēku acīs.

Daži skolēni pat nedaudz apvainojas un brīnās par latviešiem, kas ar viņiem runā krieviski. Tā Aleksejs teica: "Ir daži latvieši, kas redz vai domā, ka esmu krievs, un sāk runāt ar mani lauzītā krievu valodā. Es viņiem saku, ka es varu runāt arī latviski." Vladimirs arī piebilda: "Man ir daži draugi latvieši, kas ar mani meģina runāt krieviski, bet es viņus piebremzēju." Bija arī tādi bērni, kas uzskatīja, ka cilvēkam, kuram dzimtā valoda ir krievu, ir tiesības runāt krieviski. Viņi ļoti reti lieto latviešu valodu, un ne jau tāpēc, ka to nezina, bet vienkārši - tā ir ērtāk un pierastāk un, "lai cilvēki viņus vērtē kā personību, nevis to valodu, kurā viņi runā." (Ivans).

Diskusijas atklājas arī tas, ka pastāv arī dažādas kultūras atšķirības un stereotipi, kādi, viņi - latviešu bērni un jaunieši - ir, ka viņiem ir citi noteikumi, paradumi, "pat spēles" (Dmitrijs). Tā Natālija stāstīja: "Ķeršanās stils ir pavisam savādāks. Gan meitenes, gan

zēni ģērbjas savādāk. Meitenes var uzvilkt kaut kādus sarkanus svārkus un krāsainas zeķubikses, bet krievi tā neģērbjas. Krievi ģērbjas pieticīgāk. Bet latvieši mierīgi velk tādas lietas, somas izrotā ar mantiņām." Dmitrijs arī apgalvoja: "Viņi ģērbjas tā: vīriši - sievišķīgi, bet sievietes - vīrišķīgi." Anna, kas atradās cita diskusijas grupā, arī apgalvoja kaut ko līdzīgu: "Viņi ģērbjas tā divaini. Staigā pa Vecrīgu, uzreiz varu atšķirt - ja kāds ģērbjas ultravioletās biksēs, ultrazaļā jakā, vai arī visa seja pīrsingsos, tad uzreiz skaidrs, kas tas ir..."

Daži bērni pieminēja arī rakstura atšķirības, kā, piemēram, latvieši visi ir izlutināti, viņi ir daudz nežēlīgāki nekā krievi, bezkaunīgāki. Dmitrijs apgalvoja kaut ko nedaudz pretēju: "Krievi tur tādi "krutie", dalās grupās, izleceņi, bet latvieši vairāk malīnā. Krievi ir stiprāki, un daži latvieši ir par krieviem..."

Skolēni, kuri savu nākotni nesaista tik daudz ar Latviju, piemēram, Marina, minēja: "Kad mācības notiks tikai latviešu valodā, mēs to nezināsim krievu valodā. Un, ja mēs gribam turpināt savu dzīvi vai mācības Krievijā, mēs neko nezināsim. Būs ļoti grūti." Oksana arī uztraucās: "Bet, piemēram, tie cilvēki, kas pēc skolas beigšanas gribēs aizbraukt prom no Latvijas uz citām valstīm, kam viņiem vajag latviešu valodu. Es saprotu krievu, angļu valodu. Tās ir plašāk izplatītas kā latviešu."

Daudzi skolēni, kas piedalījās diskusijās, uzsvēra, ka, kaut arī viņi pilnīgi nepiekrīt krievu vidusskolu pārejai uz latviešu valodu, tomēr viņi uzskata, ka bilingvālo apmācība ir ļoti svarīga, jo tālāk būs jā mācās arī latviski. Viņi arī uzsvēra, ka viņiem negribētos, lai paliktu tikai viena valoda - tikai latviešu un krievu. Viņi piekrita arī, ka vidusskolā var atstāt bilingvālo izglītību vai pakāpeniski no 10. līdz 12. klasei palielināt priekšmetu skaitu, kas tiek pasniegti latviešu valodā vai arī grūtākus priekšmetus pasniegt bilingvāli vai arī tikai krievu valodā un pārējos latviski. Kā teica Artūrs: "Lai ir latviski un krieviski. Lai saprastu, ka mēs esam krievi un dzīvojam Latvijā."***

** Fragments no Olgas Pisarenko bakalaura darba "Rīgas krievvalodīgo skolēnu akulturācijas stratēģijas mazākumtautību izglītības reformas kontekstā". [1]

Viņš ir pret

◀ 17 lapa

kļuvu patstāvīgs, iemācījos plānot līdzekļus un gatavot ēst. Šobrīd tās man ir vieta, kur ierodos tikai nakts, lai izgulētos.

Runājot par izglītības jomu, viena no lietām, ko es saredzu šajā gadā, ir izglītības kvalitātes uzlabošana. Vismaz idejiskā līmenī LU SP uz visām fakultātēm ir jāsāk novirzīt projektu par izglītības kvalitātes pētišanu.

Attiecībā uz manu LU SP modeli, vissvarīgākais ir sadarbības ar LU fakultāšu pašpārvaldēm veidošana. Šobrīd LU fakultāšu pašpārvaldes pārtiek no tās informācijas par LU SP, ko viņām pastāsta tās iepriekšējie biedri. LU SP veiksmē ir tad, ja tiek pastāstīts kaut kas labs. Diemžēl ir bijuši gadījumi, kad par LU SP tiek stāstīts – LU SP ir “antiņi”, kas rīko kaut kādus pasākumus, ar viņiem nav vērts “sapīties”. Kā risinājumu es šeit redzu LSA idejas aizņemšanos un LU fakultāšu pašpārvalžu vadītāju ikmēneša tikšanās rīkošanu. Koordinējot un redzot, kādām fakultātēm, kuras problēmas ir visaktuālākās, LU SP pienākums būs palīdzēt tās risināt.

LU Juridiskās fakultātes Valsts zinātņu katedras asistents, pasniedzējs Rinolds Balodis:

“Par Ivaru kā par studentu varu teikt tikai to vislabāko. Viņš ir apzinīgs, mērķtiecīgs un erudīts cilvēks. Izrādās, paši studenti viņā ir saskatījuši vēl arī vadītāja un organizatora dotības, ja jau reiz ir uzticējuši viņam vadīt Studentu padomi. Ivaram tas varētu būt labs sakuma starts. Attiecībā uz Studentu padomes iepriekšējo priekšsēdētāju Pēteri Jurčenko man īpašu komentāru nav. Domāju, ka viņa vadībā Studentu padome darbojās neslikti, lai gan nekad nevar būt tik labi, lai nevarētu darboties vēl labāk. Manuprāt, jaunajam Studentu padomes priekšsēdētājam ir jāturpina viņa jau iesāktās iestādes studentu tiesību aizsardzības un nodrošināšanas jomā. Lai Ivaram veicas šajā darbā!”

Kas ir jādara tiem LU studentiem, kuri vēlas iefiltrēties LU SP darbībā, lai viņi tiktu pamanīti un varbūt tieši no tavas puses

uzaicināti pievienoties LU SP?

Lai nokļūtu LU SP, uz galdiem nav jādejo. Iepriekš uzrakstot iesniegumu un atnesot to uz Studentu padomes telpām Raiņa bulvārī 19, 126. telpā, ikvienam Universitātes studentam ir iespēja pieteikt savu darbību kādā no LU SP komisijām – Informācijas, Kultūras un atpūtas, Izglītības, Institucionālajā, Sociālo lietu vai arī Ārējo lietu komisijā. To sanāksmes notiek, biežākais, reizi nedēļā, un tajās katrs tās biedrs ar viņam piešķirtajam balsstiesībām

var ietekmēt būtiskus notikumus LU studentu dzīvē.

Personīgi es vēlētos, lai pieņākot šī gada decembrim, tie cilvēki, kas būs darbojušies LU SP, uz visu atskatoties, varētu pārlicināties: “ārprāts, cik ātri viss pagāja, tas gan bija forši, mani inte-

resē iespēja to arī turpināt”. Piemēram, šogad, vismaz man pašam, palika iespāids, ka viena daļa no tiem, kas līdz šim bija darbojušies LU SP, gribēja pēc iespējas ātrāk no tā visa atkratīties. Esmu ar Pēteri daudz par to runājis. Tā vietā, lai motivētu LU SP locekļus iesaistīties darbā, viņš daudz lietas darīja viens pats. Tomēr viens cilvēks nevar izdarīt visu. Pagājušajā LU SP beigās bija situācija, ka četras no septiņām Studentu padomes komisijām vienkārši nedarbojās. Ja tu esi priekšsēdētājs, tad nedrīkst pieļaut situāciju, kad kādas komisijas vadītājs nepilda savus pienākumus. LU SP priekšsēdētāja uzdevums ir viņa vietā ielikt tādu, kas kaut ko arī izdara. Ir nepārtraukti jāseko līdzi, lai viss vienmēr notiktu. Es apsolu to darīt!

LU SP priekšsēdētāja vietnieks, medicīnas students Jānis Pudulis:

“Ivars Lukaševičs bija vienīgais cilvēks, kuru es pazīnu no LU Studentu padomes, kad mani pirms diviem gadiem deleģēja no Medicīnas fakultātes LU Studentu padomē. Tajā laikā visas pamatzināšanas par LU Studentu padomi es smēlos tieši no viņa, un tagad mani uzskata par pieredzējušu un kompetentu studentu aktivistu. Ko tad lai saka par Ivaru, kurš darbojās vēl pirms manis. Jā, būtībā jau nav ko teikt. Par viņu runā viņa darbi. Viņa vadībā šogad tika panākts, ka LU Studentu padomei tika piešķirts divreiz lielāks budžets. Saeima šobrīd izskata viņa ierosināto bezdarbnieku pabalsta piešķiršanu studentiem, kuri zaudējuši darbu. Ivara vadībā tika veiksmīgi organizēti tādi pasākumi kā studentu Sporta spēles, Aristotelis 2003 un daudzi citi. Protams, viņš to nesētu panākt bez labas komandas, un tā ir vēl viena laba Ivara īpašība – māka izveidot labu komandu un prasme veiksmīgi ar to sastrādāties, ko, salīdzinot ar Ivaru, divi iepriekšējie LU Studentu padomes priekšsēdētāji tik labi neprata.”

Jūsu viedoklis par LU SP pirmo semināru Carnikavā?

ANDRIS KERLS,
LU Juridiskās
fakultātes 3.kursa
students

LU Juridiskās fakultātes Studentu pašpārvaldes (JFSP) Informācijas komisijas vadītājs, LUSP informācijas, Institucionālās un Revīzijas komisiju biedrs.

Manā izpratnē šāds seminārs bija domāts, lai jaunie LUSP biedri savā starpā iepazītos, kā arī, lai komisijas sastādītu savus nākošā gada darba plānus, tajā skaitā izrunātu savā starpā diskutējamus jautājumus, piemēram, komisiju kompetenču nošķiršanu. Cik man zināms, šāds seminārs notiek katru gadu pēc jaunā LUSP ievēlēšanas, man gan tas bija pirmais seminārs, tādēļ nevaru to salīdzināt ar iepriekšējiem.

Iepriekš izvirzītie uzdevu-

mi, kas, manuprāt, vairāk vai mazāk, atkarīgi no katra biedra paša uzskatiem un uztveres, tika realizēti diezgan veiksmīgi. Galvenajos virzienos komisiju darba plāni tika sastādīti, stridīgie jautājumi izrunāti. LU SP biedri savā starpā iepazīs, tas gan bija atkarīgs no katra paša vēlmēm un komunikācijas spējām. Organizējot šāda veida pasākumus, vienmēr jāatceras, kas būs dalībnieki, tādējādi arī domājot par uzaicināto cilvēku motivāciju darbam, ko paredzēts veikt, un darba mērķi.

Man kā LUSP biedram bija ļoti svarīgi iepazīt jaunus LUSP biedrus, ar kuriem šajā gadā būs jāstrādā kopā un uz zināt, kādas ir viņu idejas saistībā ar LUSP darbību. Mani plāni šajā gadā LUSP – piedalīties procesos, kuros varu dot savu ieguldījumu, protams, to sabalansējot ar savu varēšanu. **UEA**

Informācijas komisijas prezentācija Carnikavā

MADARA DAMBE,
LU Sociālo zinātņu
fakultātes
1. kursa studente

LU SP valdes locekle un LU SP Informācijas komisijas vadītāja

Manuprāt, semināra pamatdoma bija izstrādāt galvenos darbības virzienus šim gadam, kā arī LU SP biedriem tuvāk iepazīt citam citu. Līdz šim biju piedalījies vienā līdzīgā LU SP rīkotā pasākumā – jauno domnieku seminārā, kas notika Jelgavas rajona Zaļeniekos.

Es domāju, ka seminārs kopumā ir izdevies, diezgan daudz tika paveikts grupu darbu ietvaros – izstrādāti komisiju gada plāni, kā arī apkopotas idejas par dažādiem projektiem – radio NABA, “Universitātes avīzes” pilnvei-

došanu, LU 85 svinībām u.c. Izdevusies bija spēle par darbošanos grupā, tās secinājumi ir vērtīgi ikvienam. Smieklīga bija baumu urnas atvēršana svētdienas rītā. Manuprāt, arī vakara daļa bija interesanta, pat nevaru pateikt, kas bija slikti. Varbūt citreiz varētu būt vairāk lekciju.

Informācijas ziņā man patīka Rīvara Eglāja stāstītais par LU SP vēsturi, tā patiešām ir interesanta! Man, kā informācijas komisijas vadītājam, vērtīga bija gada plāna izstrādāšana un tas, ka divas no darba grupām izstrādāja priekšlikumus jautājumos, ar kuriem nodarbojas mana komisija. Kā konkrētas lietas, ko pēc šī semināra es plānoju veikt, varētu nosaukt studentiem saistošākas informācijas piedāvāšanu gan “Universitātes Avīzes” formā, gan internetā, kā arī Radio NABA. **UEA**

Pozitīvais *hardcore* & *punk*

Tas, ka mūzika ir *smaga*, nenozīmē, ka tā ir depresīva

Raidījums "Ātruma Projektija" Radio NABA ēterā ir dzirdams katru sestdienas vakaru stundu pirms pusnakts. Tā vadītāji EDGARS ĀBOLIŅŠ un JĒKABS JANUŠEVSKIS informē klausītājus par *hardcore* & *punk* mūzikas vēsturi un dod ieskatu mūsdienu ārzemju un Latvijas *hardcore* & *punk* grupu un ierakstu kompāniju aktivitātēs. "*Hardcore* & *punk* mūzikā nepastāv iedalījums "lielais stārs" un "mazais klausītājs", stāsta Edgars. Kā uzsver Jēkabs: "Visi ir vienoti – koncertos mūziķi uz skatuves ne tikai spēlē, bet kopā ar klausītājiem arī bauda mūziku."

EDGARA ĀBOLIŅA CURRICULUM VITAE

Pirms daudz gadiem, kad Edgars bija mazs puika un viņam sāka interesēt panki, viņš izdomāja, ka vajag spēlēt bungas. Tās Edgars izdomāja spēlēt mūzikas skolā, kur viņš vairāk nemācījās pēc tam, kad bija izdomājis neiet uz eksāmeņiem un ieskaitēm. Un tagad Edgars ir tas, kurš organizē lielāko daļu *hardcore* koncertu, kas notiek Rīgā.

JĒKABA JANUŠEVSKA CURRICULUM VITAE

Jēkabam viss sākas ar to, ka vajadzēja klausīties mūziku. Kā jau tas daudziem jauniem cilvēkiem ir, vajadzēja ar kaut ko norobežoties. Tā viņš nonāca līdz *hardcore* & *punk*. Daudz klausījās mūziku, nedaudz arī uzspēlēja ansambli "*Pest Of A Child*" un vēl šur tur citur. Un atšķirībā no Edgara, pabeidza mūzikas skolu, kas gan neko daudz nemainīja.

No kreisās Jēkabs Januševskis un Edgars Āboliņš

Kas ir *hardcore* & *punk* mūzikas stils?

Edgars: Raidījums par *punk* & *hardcore* mūzikas stilu "Ātruma Projektija" pastāv jau kopš KNZ laikiem. *Punk* & *hardcore* mūzikā galvenais nav pieturēties pie viena noteikta mūzikas, bet gan pie konkrētām idejām.

Jēkabs: *Punk* & *hardcore*, tā ir ne tikai mūzika, bet arī idejas, šim mūzikas stilam tādēļ pieder arī grupas, kas nespēlē *punk* & *hardcore*. Šīs grupas vieno kopīgas idejas.

Edgars: *Punk* & *hardcore* ir radies septiņdesmitajos gados paralēli Eiropā un štatos. Sākotnēji tas līdzinājās *art-rock* mūzikas stilam.

Jēkabs: Tas ir, kad spēlē trīs akordus un skaļi blāuj. Toreiz tas bija kā protests pret sabiedrību. No sērijas "man uz jums visiem uzspļaut". Sacelšanās pret *main-stream*.

Edgars: Tas bija aizsākums *punk* & *hardcore* mūzikas stilam, kas vēlāk kļuva daudz plašāks.

Jēkabs: Nevar jau būt miljoni grupu, kas visas spēlē trīs akordus un blāuj vienu un to

pašu.

Edgars: Tas nav jāsaprot kā nīrgāšanās par šīm grupām. Dažreiz šie trīs akordi un blāušana ir baigi forša. Tagad arī Latvijā ir daudzas šāda stila grupas.

Vai *punk* & *hardcore* mūzikas stilam ir kāds viens konkrēts pamatcēlis?

Jēkabs: Ir tādi, kas par *punk* & *hardcore* mūzikas stila pamatcēļiem uzskata "*Sex Pistols*", kaut gan viņi beigās komercializējās.

Edgars: "*Sex Pistols*" drīzāk bija nevis pirmā istā, bet gan pirmā *punk* mūzikas grupa, kas tika veiksmīgi pārdota un līdz ar to arī kļuva pazīstama. Pats, pats sākums *punk* & *hardcore* stila mūzikai ir tik sens, ka daži pie tā pieskaita arī veco "*Blondie*".

Astoņdesmitajos gados bija tāda grupa "*Minor Threat*". Viņi bija pirmie, kas paziņoja, ka ir par sabiedrības interesēm, tikai atšķirīgā veidā no līdz tam pastāvošās protestējošās nostājas. Grupai "*Minor Threat*" bija apriebies panku nihilisms. Šīs

grupas dalībnieki pateica, ka ir pret to, ka uz *punk* & *hardcore* koncertiem nāk piedzērušies cilvēki, kas visas uzstāšanās noguļ, tā arī nevienu no grupām nedzirdējuši.

Un kaut kas reāli arī mainījās?

Edgars: Jā, ar šo grupu *punk* & *hardcore* stila mūzikā sākās kustība. *Jan McKey* sarakstīja dziesmu "*Straight Edge*".

Jēkabs: Līdz astoņdesmito gadu sākumam *punk-rock* attīstība gāja vienotā, skaidrā līnijā. Tad tas sāka izplesties un sajaukties ar dažādiem cita stila mūzikas veidiem – *ska*, *ska-punk-rock*, *metal*. Šodien tam visam līdzī nāk idejas par, piemēram, dzīvnieku un dabas aizsardzību.

Kādas grupas Latvijā spēlē *hardcore* & *punk* stila mūziku?

Jēkabs: Tagad tādu ir sardušās ļoti daudz, bet viena no pirmajām bija grupa "*One Voice*". Viņi spēlēja tādu moderno *hardcore*. Toreiz, astoņdesmita-

jos, lielākā daļa Latvijas grupu spēlēja mūziku, ko var saukt par *punk*, līdz parādījās tāda grupa kā "*Nasty Frog*" ar salīdzinoši smagu spēlēšanas stilu. Tas bija *punk-rock* ar *metal* stila iezīmēm.

Edgars: Šobrīd dažas *hardcore* & *punk* stila mūziku spēlējošas grupas sevi dēvē par *metal-core*. To skaņa ir tāda pavisam metāliska. Vēl ir arī tāds eksperimentālais *hardcore* ar *art-rock* piejaukumu. Latvijā ir daudzi *hardcore* & *punk* mūzikas stila apakšvirzieni.

Kur un kā visbiežāk var dzirdēt spēljam *hardcore* & *punk*?

Edgars: Konči notiek gan Cēsis, gan Valmierā gan arī te pat Vecrīgā, klubā "Depo". Vairāk par to var lasīt www.hc.lv un www.alternative.lv Svarīgākā visu šo grupu īpatnība ir, ka *hardcore* & *punk* stila mūzikā to soliņi no saviem klausītājiem netiek nodalīti. Atšķirībā no citiem mūzikas stiliem, šajā grupas nespēlē skatītājiem, bet gan paši sev. Klausītāji nāk uz končiem, lai būtu kopā ar gru-

pu. Visi ir vienā līmenī. Astoņdesmitajos pat bija grupas, kuras uzsvēra, ka vislabprātāk spēlētu vietās, kur skatuves nemaz nav, tādejādi pilnībā nojaucot robežu starp sevi un klausītāju.

Jēkabs: Šodien lielā *punk* & *hardcore* skatuve vairs nespēj norobežoties no *rock* milzīgās ietekmes. Ārzenju festivālos ar vairākiem desmitiem tūkstošu klausītāju ir lielas sētas un drošībnieku ķēdes, kas mūziķi uz skatuves norobežo no cilvēkiem pie tās. Tomēr *hardcore* & *punk* pamatideja ir un paliek nemainīga – "nē" jebkādiem cilvēku nodalījumiem. *Hardcore* & *punk* stila mūzikā visi ir vienlīdzīgi. **UFA**

Nākamajā "Universitātes Avīzes" numurā lasiet sarunu ar, kā viņi paši sevi dēvē, *pop-punk* mūzikas stila pārstāvjiem, jauno studentu grupu "*Gain Fast*", kas savulaik ir viesojusies arī Radio NABA ētera studijā, Edgara un Jēkaba vadītajā raidījumā "Ātruma Projektija".

NABA

RADI ● 96.2 FM

PAGRIEZ PASAULI!

www.radionaba.lv

Universitātes Studentu Radio

Universitātes Studentu Radio

Iespēja Uzsaukums Konkurss!!!

Tiek izsludināts konkurss par piedalīšanos radio NABA čterā!

Aizpildi anketu un paziņo par sevi pasaulei!

Nācpi emumspārūnāti esradi oNABAčterā!

www.lv.lv/naba/studentustudents.html

Atver prātu džezam!

Improvizācijas džezs mūs padara par intelektuāļiem

GITA LIEPIŅA,
"Universitātes Avīze"

Savu pirmo diskotēku viņa sarīkoja desmit gadu vecumā! "Tik ļoti gribējās dalīties pieredzē ar savām tā laika muzikālajām atklāsmēm, ka, novietojusi uz palodzes vecāku atskaņotāju "Jubiļeinijs", ar *Billu* un Emila Dimitrova mūziku izklaidēju tantiņas, kas lejā dārzā ravēja dobs," stāsta radio NABA pirmdienas džez raidījuma "Improvizācija" vadītāja SANDRA AMERIKA (44). Saruna šoreiz par sapņiem diskotēkās, cilvēkiem mūzikas veikalos un džezu frekvencē 96, 2.

Par ko desmitgadīgā meitene vēlējas kļūt, "kad izaugs liela" toreiz, rīkojot diskotēku tantiņām dārzā?

Toreiz nedomāju par jēdzieniem "mazs" un "liels", bērnībā viss ir nosacīts. Es, protams, saprotu jūsu jautājumu. Mūzikas klausīšanās manu iztēli atraisīja. Ir tikai normāli, ka bērnībā identificējies ar elkiem. Skolā man bija palama Džegers. Pēc 30 gadiem man bija iespēja ar *Rolling Stones* solistu satikties un nofotografēties Tallinā. Kaut kāda divaina programma piepildījās. Džezam tā nopietni pievērsos pēc vidusskolas. Pakāpenība bija šāda – vispirms klausījos *Led Zeppelin* un *T.Rex*, tad *King Crimson* (tas izraisīja apvērsumu manā tā laika domāšanā), tad *Carla Bley*, *Art Ensemble of Chicago* – pēdējie nosauktie tobrīd bija jau ekstrēms džezas avangards.

Nesen biju kādā skolēnu rīkotā diskotēkā, kur uzzināju tās rīkotāju lielo sapni – " kaut mēs fonā dziesmām varētu palaist burbuļu pūšamo"! Kādas

jūs atceraties sava skolas laika diskotēkas?

Jau pamatskolas pēdējās klasēs rīkoju diskotēkas. No kaimiņa aizņēmos lampiņu virtenes, ko saucām par gaismas mūziku! Es ar šīm tehnoloģijām tobrīd ļoti lepojos. Domāju, ka *disenes* neko daudz neatšķiras – tā pati mīcīšanās un lēkāšana aptumšotās telpās, skatieni, kuri sastopas, svišana un zaglīgi vīna vai alus malki. Ja tobrīd mums būtu pieejama zālite, mēs noteikti neatteiktos. Šodien gan esmu pret jebkādam narkotikām, legālās – piem., alkoholu, ieskaitot.

ri, bet tā ir.

Kāpēc no tik daudziem mūzikas stiliem – *funk, rock, hip-hop, reggae* – jūs izvēlējāties tieši džezu?

Džezā ir vislielākās improvizācijas iespējas un tā, manuprāt, ir visgudrākā mūzika.

Kopš kura laika un kam pateicoties pasaule pazīst džezu?

Kopš pagājušā gadsimta sākuma, kad lasīt neprotošais Lui Armstrongs paņēma rokā ASV armijas daļu atstātos pūšamos instrumentus un nodibināja pirmo džezas orķestri, kas spēlēja bērēs. Jāpie-

nists un komponists), *Butch Morris* (komponists, diriģents, pūšamie), *Bill Dixon* (trompetists, komponists), *Art Ensemble of Chicago*, *Albert Ayler* (avangarda džezas klasiķis), *Muhai Richard Abrams* (pianists, komponists). Latvijā šobrīd kādu nosaukt man būtu pagrūti, jo uzskatu, ka Latvijā šobrīd džezas nav, kādreiz ļoti labi bija Egils Straume, Raimonds Raubiško, Māris Briēžkalns, Gunārs Rozenbergs. Ļoti spēcīgi mūziķi un komponisti ir Lietuvā. Klausoties džezu, nekādi ārēji nosacījumi nav jāpilda – galvenais būt atvērtam, prast *kustināt* ausis un smadzenes.

kotni?

Tie, kas vēlas studēt džezu – tuvākā labākā vieta ir Viļņa.

Kāds būtu jūsu, kā mūzikas ierakstu veikala UPE direktores, vēlamais vai ideālais pircējs, kas sevis izglītošanas nolūkos pirmo reizi atvēris mūzikas veikala durvis?

Tāds, kurš meklē kaut ko jaunu un nezināmu.

Ideālam pircējam jābūt tādā pašam kā ideālam pārdevējam – labvēligam, ieinteresētam, kulturālam, draudzīgam.

Kas kurām vecuma grupām ir šī brīža topa mūzikas ieraksti "skarbjā realitātē"?

Līdz 16 – *Linkin Park* un *Eminem*, Prāta Vētra.

Līdz 20 – *Rammstein*, Prāta Vētra.

Līdz 30 – *De Phazz*, *Ost Kill Bill*.

Pēc 30 – *Gotan Project*, *St Germain*.

Kāda ir jūsu motivācija katru pirmdienu deviņos vakarā atvērt nekomerciālā radio NABA ētera studijas durvis?

Motivācija? Prieks nodarboties ar to, ko milu.

Ko jūs varētu novēlēt ikvienam Latvijas Universitātes cilvēkam, kurš izlasot šo sarunu nākam pirmdienā precīzi deviņos mēģinās, varbūt pirmo reizi, uzgriez savu radio 96, 2 frekvencē?

Atver ausis, prātu un sirdi... Pēc trešā raidījuma klausīties noteikti jau būs vieglāk. Jo improvizācijas džezs ir mūzika, kas mūs padara par mūzikas intelektuāļiem, nevis ierindas patērētājiem. **UEA**

Sandra Amerika un Džo Kokers

8 klasē disenē atskaņoju mūziku, ko šobrīd augstu nevērtēju – *Creedence clearwater revival*.

Vēl – *Deep Purple*, *T.Rex*, *Abba* un tmldz. Starp citu, man šķiet, ka daudzi mūsu politiķi nedarbojas veiksmīgi politikā, jo klausās to pašu, ko 17 gados. Nekāda attīstība acīmredzami nav notikusi! Jo tas, ko lasa vai klausās, norāda uz to, kādu intelektuālas attīstības līmeni cilvēks ir sasniedzis. Izklusās skaud-

bilst, ka jaunajiem melnajiem pušiem no Ņūorleānas nebija muzikālās izglītības, toties Dieva dota dzirde. Tieši tādēļ, ka viņiem nebija priekšzināšanu, viņa varēja radīt pilnīgi jaunu mūzikas žanru!

Kuri ir džezas "dievi" un kas ir profesionāla džezas klausītāja galvenie "baušļi"?

Negribētu par "dieviem" saukt cilvēkus, tomēr dažus nosaukšu – *Cecil Taylor* (pia-

Kas īpašs vai atšķirīgs no klasiskā džezas, mūzikā, kurai ir velūts jūsu raidījums "Improvizācija"?

Raidījuma mērķis ir informatīvi izglītojošs, jo tajā es stāstu par mūziku, ko neviens šeit neatskaņo un nezina. Ja kaut vai pieci cilvēki manu raidījumu klausās, tad par to man liels prieks. Diemžēl no pasaules šajā jomā – atšķirībā no Lietuvas - esam atpalikuši par gadiem 30. Skumji apziņāties, ka esam provinciāli, pašprietiekami. Pat džezas festivālā Viļņā gadiem ilgi nesastopu nevienu latvieti – ne klausītāju, ne izpildītāju vidū. Festivāla direktors Antanas Gitis allaž apvaicājas, vai nav kaut kas interesants Latvijā uzradies, ko varētu uzaicināt. Tas, kas šobrīd Latvijā tiek dēvēts par džezu, šo festivālu pilnīgi noteikti nevar interesēt. Skatiet festivāla mājas lapu www.vilniusjazz.lt.

Raksturojot pašreizējo džezas stāvokli Latvijā, kādu jūs prognozējat tā nā-

Endijs Fletčers un "Clawfinger" Radio NABA studijā

Endijs Fletčers

Endijs Fletčers, bijušais "*Depeche Mode*" dalībnieks jeb vienkārši *Fletch* ar reisu Londonā – Rīga februāra pusnakti ieradās Latvijā, lai Dzelzceļa muzejā sniegtu savu koncertu. Patikams notikums Radio NABA ikdienā bija Endija Fletčera saruna ar vienu no radio ētera didžejiem, arī viriešu žurnāla "FHM" galveno redaktoru Kasparu Ozolu. **UEA**

No kreisās taustiņinstrumentālists Jocke Skog un solists Zek Tell

"Sapņu fabrikā" februārī notika Eiropā pazīstamās repmetāla grupas "*Clawfinger*" vienīgais koncerts Latvijā. Grupas solists *Zek Tell* un taustiņinstrumentālists *Jocke Skog* Radio NABA sniedza ekskluzīvu interviju. "*Clawfinger*" ir Skandināvijas grupa, kuru alternatīvais mūzikas stils nereti tiek raksturots kā *hip-hopa* un metāla mūzikas apvienojums. Grupa plašu popularitāti guva 90. gadu vidū, kad mūzikā spēja panākt līdzīgu popularitāti grupām "*Korn*" un "*Rammstein*". **UEA**

NEW Financing available

Full-time **MBA**
INFORMATION EVENINGS at
 RTU Riga Business School

March 10 and 17, Skolas iela 11

The **RBS MBA** prepares managers of today and tomorrow. More than 70% of RBS students and graduates hold positions of leadership in Latvia and abroad.

We invite the ambitious and motivated to information evenings on March 10 and 17 at 16:30 at RBS to learn about our new, internationally oriented **MBA** program.

Over the course of 12 years, in collaboration with **University at Buffalo (USA)** and the **University of Ottawa (Canada)**, RBS has given nearly 400 leaders the tools needed for business and personal success.

Strategic Partners:

 University at Buffalo
 The State University of New York

 RBS Student Information Center
 Skolas Street 11, Riga LV-1010
 Phone: 7217921
 http://www.rbs.lv

PAŅEM AUGSTĀKO
 Maģistra grāds nav greznība,
 tikai ikdienas nepieciešamība.

Turklāt Tev ir iespējams kļūt par maģistru
 pavisam citā nozarē.

TURPINI IESĀKTO

Visi par augstākā līmeņa studijām
 Latvijas Universitātē
www.lu.lv/gribustudet
 7 034 444

KOLUMBS piedāvā

**Ko darīt studentiem
 vasarā?**

...Amerika...darba/dzīves pieredze...Iepazīstiet sevi...
 ...Divatā ir izdevīgāk un jautrāk...
 Piesakies Work/Travel kopā
 ar draugu un katrs **ietaupiet** **20 Ls**

...Nogaršojiet New York steiku un Bostonas saldējumu...
 ...Nopērciet savu pirmo auto par 500\$
 un dodaties ceļojumā pa ASV... **...Ceļošana...**

**Piedalies programmā
 WORK & TRAVEL
 strādā un ceļo ASV.**

KOLUMBS piedāvā: Turvā, Skolas iela 11, Rīga
 Tel.: 7 28 28 07 9 111 211
www.kolumbs.lv

www.writ.kolumbs.lv

Ar trešo aci un septīto prātu

ANDA LASE,
 "Universitātes Avīze"

LU pasniedzējai un TLMS „Vāpe” vadītājai docentei HELGAI INGEBORGAI MELNBĀRDEI Dekoratīvi lietišķās mākslas muzejā jubilejas izstāde „Tintinnabulum”. Ar mākslinieci tiekos pēc izstādes atklāšanas, kur skanēja Arvo Pērtas mūzika un smaržoja zilās hiacintes. Izstādes katalogā Helga raksta:

“Sastapšanās mūzikā ar Arvo Pērtu – tie ir sugestīvoji mirkļu pieskārieni tikai viņam vien piederošā pasaulē. Dieva, cilvēka, zemes un kosmosa harmonija pārļācīgu sajūtu kolāžās. Mani uzrunā sirds valodā, es uzveru laika ritmu ar trešo aci un septīto prātu. (...)”

Es uzticos savai rokai, jo nekas nebeidzas, kas reiz sācies starp sapni un īstenību.”

Daudz ko nevar pateikt vārdos, tāpēc jau cilvēki meklē citus izteiksmes veidus. Ja Arvo Pērtas varētu mums vārdos pateikt, ko jūt, tad jau viņš nerakstītu mūziku... Iespējams, šajā gadsimtā vieglāk ir saprasties, kad tevi uzrunā ar mūziku, nevis vārdiem.

Man jau likās, ka nekad vairs neizraušos no tā plaukta, kurā šis laiks mani ielicis. Un tad beidzot – viens koncerts, un viss atrisinājās. Beidzot atkal biju pareizajā vietā, darīju to, kas jādara. Beidzot jutos kā cilvēks.

Arvo Pērtas ir ienācis mūzikā ar nākamā gadsimta dvesmām. Pirmo reizi

man bija tā, ka mūzika dod impulsu pat materiāla izvēlē. Šajā izstādē pirmo reizi esmu apvienojusi robusto šamota faktūru ar smalku virsglazūras apgleznojumu.

Visu laiku man nedeļa mieru eņģeļi kā tādās pārļācīgas būtnes, katra ar savu misiju. Arī Arvo Pērtas ir tāds mistisks eņģelis. Taisot triptihu „Eņģeļi un dēmoni”, iedomājos – gan vieni, gan otri ir tepat mums līdzās. Tāpat maskas manos darbos. Vai mūsdienās var redzēt daudz cilvēku bez naskām? Lielākā daļa tās uzliek no rīta un visu dienu neņem.

Iedvesma? Tā visu laiku ir ap mums, tikai viņa jāprot pareizajā brīdī notvert. Sadzīves grubuli tā ir kā krāsaini lauku-miņi, uzmiirdzējumi.

Izstāde skan un aicina ikvienu vēl līdz 28. martam. Iezvanot pavasarī un nesot vēl vairāk gaismas.

*Īpašo jaunatklājumu savā mūzikā 20.gs. 70. gados komponists Arvo Pērtas nosauca par TIN-TINNABULUM (latīn.- mazie zvani).